

NIEUWE PYRALIDEN

OP HET EILAND CELEBES GEVONDEN

DOOR

Mr. M. C. PIEPERS,

EN BESCHREVEN DOOR

P. C. T. SNELLEN.

Indien ik hierbij, afwijkende van de tot dusverre door mij gevolgde wijze van behandeling, de beschrijving der door Mr. Piepers op Celebes gevondene nieuwe Pyraliden het licht doe zien zonder afbeeldingen, dan is dit alleen omdat ik vernomen heb, dat spoedig elders een zeker aantal beschrijvingen van nieuwe Oost-Indische Pyraliden zullen worden gepubliceerd en ik dus gevaar zou loopen dat mijne beschrijvingen verouderen zouden, indien ik deze liet rusten tot de stukken over de Noctuina en Geometrina van Celebes, die slechts in dezen en den volgenden jaargang van het Tijdschrift kunnen worden opgenomen, gedrukt waren. Afbeeldingen acht ik bij beschrijving van nieuwe exotische vlinders volstrekt noodig, en de heer Wendel is dan ook bezig die van de nieuwe Pyraliden te vervaardigen. Ik hoop later, te gelijk met de opnoeming der reeds bekende Pyraliden die de heer Piepers op Celebes ving, die afbeeldingen in het Tijdschrift te publiceren zoodra daartoe gelegenheid is.

Genus 14. STERICTA Led.

1. *Stericta fuscibasalis* nov. sp.

Een man van 21 mm. vlugt.

Door de breedere palpen met kort, stomp gepunt eindlid, van *Divitalis* Guen. afwijkende, doch overigens de kenmerken van het genus *Stericta* bezittende.

Palpen geelbruin. Kop met sprietschaft benevens de thorax zeer donkerbruin. Voorvleugels met bruingelen grond, doch het door de fijne, iets lichtere eerste dwarslijn begrensde wortelveld, en eene breede, weinig minder dan de geheele achterrandsheft beslaande en de zeer fijne, getande tweede dwarslijn verduisterende schaduw, zijn zeer donkerbruin. Deze schaduw trekt bovendien onder een donkerbruin middenpunt, langs de middenader naar het wortelveld en zodoende blijft van de grondkleur weinig over. Voorrand boven het middenpunt met eenige fijne bruine stippen. Achtervleugels bruingrijs met eene getande, geelachtige booglijn op een derde en nog eene flauwere meer wortelwaarts. Franje grijsrood met eene donkerbruine lijn over den wortel.

Achterlijf grijsbruin, de zijden van ring 2 en 3 zwart gevlekt.

Onderzijde mede grijsbruin, het middenvlak der voorvleugels zwartgrijs, de achtervleugels met eene lichte dwarslijn. Voorpooten geheel donkerbruin; van de vier anderen alleen de dijen en knieën, het overige leemgeel.

Amparang.

Genus 17. ASOPIA Treits., Led.

2. *Asopia fuscicostalis* nov. sp.

Verscheidene exemplaren; de mannen van 16—19½, de wijfjes van 25—29 mm. vlugt.

Uit de verwantschap van *Glaucinalis* en met eveneens gevormde palpen, doch zich onderscheidende door de bijna een millimeter breede, glanzig paarsbruine streep, die langs den voorrand der leverkleurig grijze, op de achtervleugels iets roodachtige bovenzijde loopt en in het midden geene lichte schrapjes heeft.

Palpen, kop (met voorhoofdskuif), wortellid der bruingele, stomp getande, fijn behaarde sprieten en halskraag zwart. Thorax als de voorvleugels gekleurd.

De vleugels zijn iets langer en smaller dan bij *Glaucinalis*, hunne beschubbing, behalve de voorrandsstreep, dof. In deze laatste onderscheidt men het lichte doch niet breedere begin der beide flaauwe, geslingerde, ver uiteenstaande, grijsgele dwarslijnen en aan het midden van den onderrand der streep eene dikke, zwarte middenstip. Die onderrand vertoont ook eenige donkerroode schubben.

Achternvleugels met twee ongeveer evenwijdige, flaauw gebogen donkerroode dwarslijnen, die den vleugel in drie velden verdeelen. Franje als de vleugels. Achterlijf bruingrijs, op de eerste ringen met zwarte schubben. Onderzijde iets bleeker dan boven, met flaauwe lichte booglijn; de voorvleugels langs den voorrand zeer breed zwartgrijs bestoven.

Op verschillende plaatsen van Zuid-Celebes gevangen.

Genus 18. ENDOTRICHA Zell., Led.

3. *Endotricha Sondaicalis* nov. sp.

Eenige vrij gave exemplaren. De man 15, het wijfje 17—18 mm. vlugt.

Na aan *Flammealis* verwant, doch zich onderscheidende, 1°. door de franje, die eene grijsroode wortelhelft heeft, terwijl de tweede helft geheel wit is en op het midden van den tevens veel regteren achterrand der voorvleugels niet verdonkerd wordt; 2°. door de alleen aan den voorrand duidelijke tweede lichte dwarslijn der voorvleugels, terwijl de tweede lijn der achternvleugels meer naar achteren staat, zoodat het lichtere middenveld dier vleugels bij *Sondaicalis* breeder wordt en bijna een derde der vleugelbreedte beslaat. Op de onderzijde loopt het verschil in de franje nog meer in het oog.

Kop en lijf bruingrijs tot bleek purper. Vleugels roodgrijs, grijsachtig steenrood of bleek purperrood; de voorrand der voorvleugels fijn wit gestippeld, fijner dan bij *Flammealis*. Achter het door eene gebogen witte lijn begrensde wortelveld wordt de grondkleur bleeker, op de voorvleugels zonder scherpe afscheiding franjewaarts weder verdonkerend, doch op de achternvleugels is het donkere achterrandsderde duidelijk begrensd. Bij twee, sterk purperkleurig getinte wijfjes heeft het lichte midden gedeelte der voorvleugels wortelwaarts eene roestkleurige tint

en bij de anderen zijn de vleugels tegen den achterrandsrand sterker rood getint dan aan den wortel; het eenige mannetje is meer gelijkmatig van kleur. Dwarsader met donkere stip; franjelijn fijn donker.

Onderzijde bonter dan boven; de tweede dwarslijn der voorvleugels geheel duidelijk, op ader 5 tweemaal scherp gebroken, wat ook bij sommige exemplaren van *Flammealis* plaats vindt.

Bonthain, Makassar, Maros, Takalar.

4. *Endotricha ustalis* nov. sp.

Eenige zeer gave exemplaren van 12—14 mm. vlugt.

Geheel als *Flammealis* en *Sondaëcalis* gebouwd en ook op dezelfde wijze geteekend, doch de kleur der vleugels donker koffij- of grauwbrown met duidelijk afstekend grijswit midden-gedeelte. Ook is de franje geheel donker als de aangrenzende achterrandsrand en het achterlijf heeft een donkerbruinen ring bij den wortel.

Lijf bruingrijs. Het wortelveld der langs den geheelen voorrand duidelijk wit gestippelde voorvleugels is bij één voorwerp donker koffijbruin, bij de anderen even donker, doch meer grauwbrown; aan den vleugelwortel zelf is het bij allen iets lichter. Het is overigens duidelijk donkerder dan de achterrandsrand en wordt franjewaarts begrensd door eene iets geslingerde, doch genoegzaam regtstandige helderwitte lijn, die naar achteren vervloeit en dus eene witte streep vormt, welke langzamerhand overgaat in de grijsbruine, bij één exemplaar bijna donker paarsgrijze kleur, die het overige van de vleugels heeft. De tweede dwarslijn begint ver naar achteren (niet zoo ver als bij *Sondaëcalis*, maar zooals bij *Flammealis*) aan den voorrand met een wit streepje, doch verdwijnt spoedig. Franjelijn met fijne donkere, meest vrij onduidelijke streepjes; franje nog met eene donkere deelingslijn.

Wortelvierde der achtervleugels weinig donkerder dan de achterrandsrandshelft; het tweede vierde der vleugels beslagen door een grijswitten band, die door twee fijne witte, donker afgezette, bijna evenwijdige lijnen bezoomd wordt. Achterrandsrandshelft in het midden bij alle exemplaren iets bleeker, duidelijk paarsgrijs.

Onderzijde lichtgrijs met twee dwarslijnen, de tweede duidelijk getand.

Saley; Boelekombā. Komt ook op Java voor.

Genus 18b. PSEUDOCHOREUTES nov. gen.

Ofschoon de habitus der vlinders sterk aan de Choreutiden herinnert, is de nervuur geheel als bij de Pyraliden en behoort dit eenigszins abnormale genus dus toch in laatstgenoemde familie. Het is verwant aan *Dicymalomia* en *Cordylopeza* Zeller en onderscheidt zich van beiden door vlakken, niet uitgesneden voorrand der voorvleugels.

In Lederer's tabel komt het in afdeeling 31 aldus:

Achterrand der bijna eveneens gekleurde en geteekende stomp gepunte voor- en achtervleugels onder de punt min of meer uitgesneden, hun voorrand vlak. Voorhoofd vlak; zuiger aanwezig; bijpalpen zeer lang en duidelijk, licht geringd. Palpen gebogen, het middenlid bij de drie soorten verschillend van breedte, doch bij allen het eindlid lang, duidelijk, opgericht, stomp gepunt. Bijooogen aanwezig. Sprietten weinig of niet langer dan de halve voorrand der voorvleugels, dun draadvormig, zeer kort bewimperd. Thorax iets plat; schouderdeksels kort. Achterlijf stomp gepunt. Pooten stevig, gewoon gevormd en gespoord. Voorvleugels met 12 aderen, 2—7 ongesteeld, 8 en 9 gesteeld doch 9 zeer kort, 10 en 11 vrij. In de achtervleugels 8 aderen, 2—5 ongesteeld, 8 duidelijk.

De heer Piepers vond drie soorten, doch slechts eene in voldoende aantal gave exemplaren en dus voor de publicatie geschikt. Ik noem haar:

5. *Pseudochoreutes choreutalis* nov. sp.

Verscheidene exemplaren, waaronder gave. 14—16 mm. vlugt.

Palpen zwart en helderwit geteekend. Voorhoofd met eene onzuiver witte vlek, overigens kop en thorax zwartgrijs, de laatste met twee witte dwarslijnen. Bovenzijde der vleugels zwartgrijs met twee vuilwitte dwarslijnen; het geheele achterrandsgedeelte achter de tweede dwarslijn donkerder, hier en daar bijna zwart, aan de voorvleugelpunt zelfs koolzwart; ook de voorvleugelwortel is achter een paar vuilwitte stippen bandvormig

donkerder, en dus het midden der vleugels, tusschen de dwarslijnen, het lichtst, vooral op de achtervleugels, alwaar ook het wortelveld wit bestoven is. Het middenveld der voorvleugels is aan den voorrand met twee witte vlekjes geteekend, die ieder eene zwarte stip in het midden hebben en op de dwarsader staat eene dikke ronde zwarte stip. Op de achtervleugels gaat van een kleiner middenpunt eene koolzwarte schaduwstreep uit, die even boven den binnenrandshoek eindigt.

De eerste dwarslijn der voorvleugels is rond gebogen, iets getand, de tweede begint breeder en heeft slechts twee zeer groote stompe tanden bij den voor- en binnenrand. Op de achtervleugels convergeren de beide lijnen een weinig en zijn scherp getand, doch de eerste is bij de meeste exemplaren door de schaduwstreep verduisterd.

Voor de fijne lichte franjelijijn loopt nog eene dikke zwarte, die den achterrand overal volgt, en over den wortel der donkergrijze franje eene donkerder deelingslijn.

Achterlijf grijs met twee zwarte streepjes op de eerste ringen.

Onderzijde donkergrijs met klein wit gevlekten voorvleugelvoorrand, zwarte middenpunten en witte booglijn.

Makassar, Saleyer.

Van de beide andere soorten is de eene zeer klein; de andere is grooter dan *Cheurotalis* en heeft bijna ongeteekende voorvleugels.

Genus 22b. CLUPEOSOMA nov. gen.

Komt in Lederer's Tabel onder n°. 86 aldus:

Voorvleugels bij den man onder den voorrand met eene ruw beschubde groeve, in het midden van ader 3, 4 en 5 met drie kammetjes van lange, glad gestreken schubben, de scherp gepunte voorvleugels en de achtervleugels met doorschijnende wortelhelft.

Het voorhoofd steekt iets, doch zeer weinig uit en heeft een spits kuifje; de palpen zijn twee en een halfmaal zoo lang als de kop, snuitvormig, breed, met eenigszins hangend, stomp eindlid; de bijpalpen draadvormig, duidelijk. Sprieten zoo lang als $\frac{2}{3}$ der voorvleugels, zeer dun, draadvormig. Bijvoegen klein. Lijf met groote, platte, paarlemoerachtige schubben bekleed, gewoon

gevormd. Pooten zeer lang en dun, gewoon gespoord, glad beschubd, de voorscheenen door de beschubbing vrij breed, driekant, donkerbruin met witte onderhelft. De beschubbing der voorvleugels is zeer fijn en glad, behalve aan den voorrand, waar zij over het geheel grover is. Vleugeladeren geheel normaal; 8 en 9 der voorvleugels gesteeld; 4 en 5 der achtervleugels ongesteeld.

6. *Clupeosoma pellucidalis* nov. sp.

Een gaaf paar; de man $15\frac{1}{2}$, het wijfje 14 mm. vlugt.

Tot drie vijfden zijn de voorvleugels grijsachtig, iets paarlemoerachtig blinkend, doordat de dunne beschubbing die kleur heeft; wortelhelft der achtervleugels in cel 2—5 grijsachtig, overigens onbeschubd. De grovere beschubbing aan den mannelijken voorvleugelvoorrand glanzig donkergrijs. Voorbij het doorschijnende, door eene zwavelgele lijn scherp begrensde gedeelte, worden de vleugels eerst bleek vuil oranje, zijnde de lange schubben in cel 2—4 der voorvleugels zoo gekleurd; en dan, na eene breedere, door eene fijn getande oranjebruine lijn gedeelde zwavelgele lijn, wordt de achterrands van de voorvleugelpunt tot ader 2 der achtervleugels, licht paarsachtig staalblauw, ongeveer ter breedte van 1 mm., naar onderen iets smaller.

Lange franje oranjekleurig okergeel. Onderzijde glanzig bleekgeel met donkergrijzen buitenrand.

Het wijfje is iets kleiner en mist den oranjekleurigen band der voorvleugels met de beharing van ader 3—5, terwijl de band der achtervleugels bleek zwavelgeel is. Overigens is het gelijk aan den man.

Makassar.

Genus 23. SCOPARIA Haw., Led.

(*Eudorea* Zell.)

7. *Scoparia fulvosignalis* nov. sp.

Een gaaf wijfje en een beschadigd van 10 mm. vlugt.

Kop, thorax en voorvleugels van dezen vlinder, die niettegenstaande zijne kleinheid eene echte *Scoparia* is, zijn lichtgrijs; de voorvleugels zijn digt grof zwart gesprenkeld, met eene fijne

witte, ongebogen eerste dwarslijn even voor de helft en eene in het midden gebogene, mede fijne, tweede op drie vierden, beiden aan de toegewende zijden afgezet door eene iets vlekkelige, oranje-kleurig okergele bandstreep. Op de dwarsader staat eene wortelwaarts wit afgezette koolzwarte stip, die franjewaarts vast is aan eene bovenaan vrij breede zwarte schaduw- of middenlijn. De beide gewone teekens aan de eerste dwarslijn worden door korte, zwarte langsstreepjes aangeduid.

Franjeveld met eene ongebogen, niet scherpe, grijswitte golflijn, die zoo nabij de tweede dwarslijn loopt, dat zij die in het midden raakt. Achter de golflijn verlengde zwarte stippen in de cellen tusschen hoog okergele streepjes op de adereinden. Franje zwartgrijs.

Achternvleugels en onderzijde donkergrijs.

Makassar.

8. *Scoparia nugalis* nov. sp.

Eenige exemplaren die, ofschoon niet geheel gaaf, elkaars gebreken aanvullen en mij in staat stellen deze soort te beschrijven. Zij hebben eene vlugt van 9—10 mm.

Mede zeer klein doch, als de vorige, wat de generieke kenmerken aangaat, tot *Scoparia* behoorende, de teekening evenwel iets afwijkende van die der Europeische soorten.

Palpen donkergrijs, de bijpalpen met witten bovenrand. Kop, thorax en voorvleugels effen donkergrijs; op de laatsten het door twee fijne grijswitte met den ongebogen achterrاند evenwijdige dwarslijnen ingesloten zeer breede middenveld boven den binnenrand iets bleeker, overigens ongeteekend. Eerste dwarslijn op twee vijfden, onder den voorrand kort gebroken, verder even als de tweede die op vijf zesden begint, uiterst fijn getand en iets schuin loopende.

Geene golflijn. Franjelijן grijswit, bovenaan met drie witte stippen. Franje als de vleugel met eene donkerder deelingslijn over den wortel.

Achternvleugels iets lichter grijs dan de voorvleugels, ongeteekend als de onderzijde. Pooten geelachtig.

Maros.

Genus 34 b. ERETRIA nov. gen.

Dit genus komt in Lederer's analytische tabel der Pyralidinen-genera, onder n°. 26, aldus voor:

Ader 3—5 der achtervleugels van elkander verwijderd ontspringende. Habitus en teekening aan *Asopia* herinnerende, de spits gepunte voorvleugels met gezwaaiden achterrandsrand.

Palpen tweemaal zoo lang als de kop, half zoo breed als de vrij groote oogen, schuin opgerigt, grof beschubd, met duidelijk, spits, iets geneigd eindlid. Bijpalpen zeer klein en verborgen. Uitstek van het voorhoofd stomp kegelvormig. Zuiger en bijoogen duidelijk. Sprietten van gewone lengte, bij den man met stompe tanden ingesneden, fijn behaard, bij het wijfje draadvormig. Thorax en achterlijf gewoon gevormd, behaard. Achterrandsrand der achtervleugels in het midden duidelijk naar buiten gebogen. Aderstelsel als bij *Botys*, doch ader 11 der voorvleugels ontspringt geheel aan het eind der middencel en is vrij steil; 6 en 7 komen naast elkander uit de dwarsader en 7 is aan den wortel niet gebogen. Pooten lang, dun, gewoon gevormd en gespoord, de heupstukken vrij breed.

9. *Eretria obsistalis* nov. sp.

Een gaaf onafgevlagen mannetje van 23 en een iets afgevlagen wijfje van 23½ mm. vlugt.

De teekening der bij den man bleek oranjebruine, bij het wijfje bleek grauwbrown, aan den voorrand vuilwitte voorvleugels is iets afwijkend; zij bestaat uit vier evenwijdige smalle witte strepen, die aan den voorrand beginnen en in de rigting van den staarthoek, convergerend met den achterrandsrand loopen. De eerste verflaauwt aan de middenader, de tweede bereikt den wortel van ader 2, de derde is zeer kort; tusschen haar en de vierde ziet men twee bruine voorrandsstippen. Deze vierde streep is de duidelijkste, komt in cel 3 tot bijna aan den achterrandsrand, is een zweem geslingerd, geheel wit en franjewaarts door eene fijne donkergrijze, bij het wijfje tot eene schaduw verbreedte lijn begrensd. De ongeteekende franje is iets bleeker dan de vleugel.

Achtervleugels geelwit, bij den man tegen den achterrandsrand met sporen eener gezwaaide bruin-grijze dwarslijn; bij het wijfje zijn deze sporen veel breeder, als overblijfselen van eenen band,

die wortelwaarts nog rudimenten eener dergelijke lijn vertoonen, en op de dwarsader ziet men bij laatstgemelde sexe nog eene grijze middenvlek.

Op de onderzijde zijn de achtervleugels ongeveer als boven geteekend en de voorrand der bleekgrijze voorvleugels heeft tegen de punt drie zwarte vlekjes.

Boelekombas, Bonthain.

Genus 50. BOTYS Treits., Led.

(*Botis* Zell.)

A.

a.

a.

10. *Botys Salentialis* nov. sp.

Twee mannen en een wijfje van 25, 26 en 28 mm. vlugt. De eene man is geheel gaaf.

Zeer na verwant aan *Lupulinalis* Clerck (*Silacealis* Hübn., Treits.), eveneens gebouwd en met bijna gelijke teekening.

Palpen tweemaal zoo lang als de kop, bruin, het onderste derde wit. Spriet kort behaard, weinig langer dan de halve voorvleugel. Grondkleur der bovenzijde bleek goudgeel, doch op den thorax en de voorvleugels zoo sterk vuil steenrood bestoven (vooral bij den gaven man) dat dit de grondkleur schijnt. Buitendien is de voorrand van den wortel tot boven de middeneel bruinachtig. Eerste dwarslijn geslingerd, tweede stomp getand, langs ader 2 *niet* wortelwaarts gerigt, in cel 1b slechts iets verdikt, zonder scherpen tand. Middeneel met eene stip en eene onduidelijke niervlek, beiden grauwachtig of paarsbruin. Sporen eener schaduwlijn ziet men tegen den binnenrand en eene ongebogen rij ineenvloeiende donkerroode langsstreepjes op de plaats der golflijn. Franjelij n weinig of niet donkerder; franje bruin-grijs. De iets glanzige, bleekgele achtervleugels vertoonen bij den eenen man sporen eener donkergrijze schaduw op den achterrand, bij den anderen en bij het wijfje die eener getande booglijn van ader 2—5; hunne franjelij n is fijn bruin, doch slechts van ader 2 tot de vleugelpunt.

De bleekgele onderzijde vertoont de ronde en niervlek der voorvleugels zeer duidelijk en boven en achter hen grijze beschadu-

wing als eene voorrands- en twee dwarsstrepen. Achterlijf boven bleekgeel, onder geelwit, als de pooten.

Het onderscheid van *Lupulinalis* bestaat in de steenroode bestuiving der voorvleugels, de flauw en in cel 1b niet getande tweede dwarslijn, in de onverdonkerde franjelij en in de genoegzaam ongeteekende achtervleugels. *Furnacealis* Guenée is naar de beschrijving in kleur en teekening ook na verwant, doch de middenpooten van *Salentialis* zijn bij beide sexen gewoon gevormd en niet verdikt zooals bij de genoemde soort.

De rups schijnt in plantenstengels te leven, want de spelden der opgestoken vlinders waren sterk groen geoxydeerd.

Saley, Bonthain.

11. *Botys subcrocealis* nov. sp.

Een gave man van 25 mm. vlugt.

Deze vlinder is eveneens gebouwd als *Lupulinalis* (*Silacealis* Hbn.) en *Salentialis*. Evenals bij deze soorten zijn de achtervleugels bleeker dan de voorvleugels en minder geteekend, doch de teekening komt meer met die van *Crocealis* Hbn. overeen en daarom plaats ik *Subcrocealis* bij de genoemde Europese *Botys*.

Palpen tweekleurig, helderwit en oranje-okergeel. Lijf en voorvleugels warm okergeel; deze kleur tegen de buitenranden der laatsten dikker opgelegd en iets donkerder; de teekening oranje okergeel. Zij bestaat uit eene tot de helft middelmatig schuine, dan stomp gebroekene en loodregte, flauw gegolfde eerste dwarslijn op een derde, een halvemaanvormig streepje op de dwarsader en uit de mede iets gegolfde tweede dwarslijn, die tot ader 3 met eene zeer flauwe bogt een weinig schuin loopt, vervolgens bijna horizontaal en flauwer tot ader 2, eindelijk parallel met de eerste lijn loodregt naar den binnenrand. Zij komt, even als bij *Crocealis*, de eerste lijn onderaan vrij nabij.

Achtervleugels en ongeteekende onderzijde bleekgeel, iets glanzig, tegen den achterrands iets donkerder, in de tint van de bovenzijde der voorvleugels bestoven.

Franjelij oranje-okergeel, fijn en duidelijk; franje geheel donker okergeel, op de onderzijde een weinig donkerder dan boven.

Pooten geelwit, de voorscheenen okergeel gevlekt, de onver-

dikte middenscheenen met eene oranjebruine langslijn over den rug.
Bantimorong.

12. *Botys taenialis* nov. sp.

Een gave man van 24 mm. vlugt.

Wat smalvleugelig en platlijvig, doch overigens eene *Botys* uit deze afdeeling.

Palpen, kop, sprieten, thorax en voorvleugels bleek paars-achtig grijsbruin, iets glanzig, de eersten aan den wortel wit, een fijn streepje op den schedel langs de oogen en over de sprietwortels geelwit. Voorvleugels even voorbij de helft met een loodregten, $1\frac{1}{2}$ millim. breedten, geelwitten, scherp en fijn donkerbruin geranden dwarsband, met zijdegians. Hij is aan den voorrand iets bruinachtig en de dwarsadar bij zijnen in het midden iets getanden buitenrand met een bruin stipje geteekend. Verder zijn de voorrand, van den dwarsband tot de vleugelpunt, ter breedte van een millimeter, en eene wortelwaarts afgeronde streep langs den achterrands bleeker dan de grondkleur. Franje-lijn met donkerbruine streepjes; franje onzuiver wit.

Achternvleugels grijswit met flauwen paarsen glans, de achterrand donkergrijs, de franje grijswit. Achterlijfsrug donkergrijs.

Onderzijde grijswit; de voorvleugels tegen den achterrands donkergrijs bestoven, de dwarsband der bovenzijde flauw aangeduid.

Buik en pooten wit; vlekjes der voorpooten en eene fijne lijn over den rug der achterscheenen donkergrijs.

Balangnipa.

b.

a.

13. *Botys rubricetalis* nov. sp.

Twee gave mannen van 20 mm. vlugt.

Kort en breedvleugelig als eene *Orobena*, doch eene *Botys* om de palpen. Deze zijn gebogen, iets breeder dan de helft der oogen, naar boven niet versmald, plat, bovenaan regt afgesneden, niet langer dan de kop. Hunne onderhelft is sneeuwwit, zoodat de fijne bovenrand der overigens buitenwaarts donkergrijze, roodachtig bestovene tweede helft. Ook de wit gerande schedel is

donkergrijs, rood bestoven. Halskaaag donker steenrood, de thorax-rug donkergrijs. Achterlijf donkergrijs, rood bestoven, de voorlaatste ring vuilwit, doch niet scherp afgescheiden, de staartpluim zwartgrijs. Bovenzijde der vleugels met donkergrijzen grond, doch de voorvleugels, behalve langs den achterrand, zoo dicht donker steenrood bestoven dat deze kleur het grijs bedekt en de gewone, vrij dikke teekening slechts flauw laat doorschemeren. De achtervleugels zijn langs den binnenrand iets lichter, zeer flauw rood bestoven en ongeteekend. Franjelijn fijn geel. Wortelhelft der franje donkergrijs, de buitenhelft wit.

Op de onderzijde zijn de ongeteekende vlengels donkergrijs, hunne kleur heldert tegen den wortel op tot lichtgrijs en grijs-wit, om in de bijna zuiver witte van borst en pooten over te gaan. Buik grijswit; staartpluim als boven. De pooten zijn geheel eenkleurig; de sprieten zeer kort bewimperd, draadvormig.

Maros. Komt ook op Java voor.

14. *Botys tardalis* nov. sp.

Een gaaf paar van 31—33 mm. vlugt.

Tusschen *Multilinealis* Guen. en *Pactolalis* Guen., doch om het slechts flauw donker gewolkte franjeveld nader aan de eerste verwant. Ten opzichte der palpen helt deze *Botys* (evenals de voorgaande) nog een weinig naar afdeeling a. over, want die lichaamsdeelen zijn tweekleurig, tot twee derden wit, met donkergrijs bovengedeelte. Zij zijn echter duidelijk gebogen, stomp gepunt, onder en boven iets smaller dan de helft der oogen. Overigens zijn beide sexen plomp gebouwd en de sprieten van den man slechts uiterst kort behaard.

Grondkleur van de bovenzijde der vleugels okergeel, in de middencel der voorvleugels en op de dun beschubde achtervleugels iets doorschijnend. Boven de middencel der voorvleugels is de voorrand verdonkerd, tegen den wortel het meest. Kleur der teekening grijsbruin. Aan den vleugelwortel ziet men onder het adersprankje in cel 1a eene donkerbruine stip, evenals bij *Ruralis*, *Multilinealis* en *Pactolalis*; aan den wortel der middencel eene tweede. De eerste, flauw gebogene dwarslijn is bij den man duidelijk; het wijfje heeft er slechts sporen van. Ronde vlek als eene stip; niervlek duidelijk, regelmatig gevormd, niet

groot, iets kleiner en donkerder dan bij *Multilinealis*. Tweede dwarslijn op drie vierden van den vleugel, even ver van den achterrand als van de niervlek en vrij dik; het bovenste gedeelte is flauw wortelwaarts gebogen en gelijkt op eene vlakke C, dan komt van cel 4—2 eene uitspringende rij van stompe tanden en na het flauw geslingerde gedeelte dat door cel 2 loopt, het onder-einde met een paar bogten naar den binnenrand. Franjeveld aan punt en staarhoek bruingrijs gewolkt. Op de achtervleugels ziet men eene dikke bruine middenstip; de booglijn en het franjeveld zijn als de tweede dwarslijn en het franjeveld der voorvleugels. Franje geelwit, aan het eind van alle aderen met een bruingrijs vlekje. Achterlijfsrug bleek grijsgeel, met twee kleine donkere vlekjes bij het begin.

Op de onderzijde zijn kleur en teekening als boven, doch alles veel bleeker en flauwer, het lijf en de pooten bijna wit, de voorknieën en het eind der voorscheenen donkergrijs gevlekt.

Takalar en Balangnipa.

15. *Botys orobentalis* nov. sp.

Drie gave mannen van 22, 25 en 26 mm. vlugt.

Vrij breedvleugelig en aan eene *Orobena* herinnerende, doch eene echte *Botys* A, b en de palpen geheel als bij de welbekende *Ruralis*, namelijk bleekgeel, bruinachtig gevlekt en met zeer kort, puntig eindlid. Sprietten fijn en vrij kort bewimperd.

Grondkleur der bovenzijde stroogeel, langs (doch niet op de snede van) den voorrand der voorvleugels iets bruinachtig, vooral aan den wortel; de teekening is paarsgrijs en donkerbruin. Bij den voorrandswortel der voorvleugels ziet men twee paarsgrijze dwarsstreepjes; het tweede als begin der zeer afgebrokene en flauwe, bruinachtig gekleurde eerste dwarslijn. De gewone middenteekens bestaan uit eene zeer kleine bruine stip aan den wortel der middencel en eene *ovale*, bruin gerande, licht paarsgrijs gevulde middenvlek op de dwarsader. Deze laatste vlek komt over den voorrand der middencel en is bovenaan niet regt afgesneden zooals bij de verwante soorten. De tweede dwarslijn, die op vier vijfden van den vleugel wordt gevonden, staat ongewoon ver van de middenvlek en wel de helft nader bij den achterrand. Zij bestaat, vooral naar beneden, uit losse bruine

stippen, is van den voorrand tot ader 5 bijna regt (slechts zeer flauw buitenwaarts gebogen), maakt dan eene iets sterkere ronde bogt en verliest zich eindelijk in cel 1b in eene ronde paarsgrijze vlek, die een weinig voor den staarhoek staat. Achter het ongeveer regte boveneind der tweede dwarslijn ziet men nog eene langwerpige paarsgrijze vlek.

Achternvleugels aan den wortel witachtig gemengd; een fijn streepje op de dwarsader, eene vlek bij de punt en een streepje in den staarhoek zijn grijs. Verder ziet men nog eene booglijn gelijk aan de tweede dwarslijn der voorvleugels; zij is langs ader 2 afgebroken. Franjelij haarfijn bruin; franje stroogeel. Onderzijde als boven gekleurd en geteekend, doch alles bleeker en flauwer.

Achterlijf op den rug grijsachtig, voor de donker okergele spits met twee zwarte stippen; de buik wit, ook de pooten.

Balagnipa.

16. *Botys paucilinealis* nov. sp.

Een man, zonder sprieten, doch overigens gaaf en frisch, van 29 mm. vlugt.

Tusschen *Spoliatalis* en *Aureolalis* Led. en zeer nabij laatstgenoemde. Palpen duidelijk gebogen, lid 1 bleekgeel, 2 bruin-grijs, ook het zeer korte eindlid. Bovenzijde der vleugels dof okergeel, digt beschud, de voorrand der voorvleugels tot een derde, de wortelhelft der geheele franje en eene daaraan grenzende smalle, gegolfde streep op den achterrand der achternvleugels bruin-grijs; tweede helft der franje lichtgrijs. Teekening grijsbruin; eerste dwarslijn flauw gebogen; ronde vlek eene stip; niervlek klein, geheel donker; tweede dwarslijn op twee derden van den voorrand beginnende, tot op ader 3 schuin, flauw geslingerd, dan in cel 2 zeer onduidelijk, op ader 2 scherp gebroken, het regte benedeneind in cel 1b en 1a verdikt en schuin. Achternvleugels met een streepje op de dwarsader en eene dwarslijn als de tweede der voorvleugels. Onderzijde bijna als boven, doch bleeker en ook flauwer geteekend, vooral op de achternvleugels.

Zooals ik zeide, is deze soort vooral na verwant aan *Aureolalis*, doch Lederer noemt dezen vlinder „angenehm goldgelb,

den vleugelvoorrand „ rothbraun angeflogen „, de lijnen „ staubig rothbraun, fleckig, einwärts sehr genähert „ en spreekt nog van eene rij donkere vlekjes langs den achterrand, die hier ontbreken. Ook is het begin van de dwarslijn der achtervleugels aan den voorrand niet dikker.

Makassar.

17. *Botys ruricolalis* nov. sp.

Twee gave mannen van 30 mm. vlugt.

Komt tusschen *Ruralis*, *Unitalis* en *Silicalis*. Vooral aan de laatste soort herinnert zij sterk, doch is smaller en spitzer gevleugeld en onderscheidt zich ook door *twee* donkere teekens in de middeneel der voorvleugels en door eene duidelijke, zeer flauw gebogene steile eerste dwarslijn. Buitendien is de teekening dikker en de beschubbing digter.

Het lijf, de wortel van de middeneel en van cel 1b der voorvleugels, benevens hunne geheele cel 1a, zijn bleek okergeel, terwijl hun voorrand tot boven de dwarsader vrij scherp begrensd grijsbruin is. Het overige der vleugels is licht bruingrijs, met paarsen gloed in het middenveld. Wat de teekening betreft, deze is bruingrijs, donkerder dan de grond en bestaat uit de kleine middenteekens, de eerste, vrij steile, ongegolfde flauw gebogene en de tweede vrij hoekige dwarslijn. Het boveneind der laatste is van den voorrand tot ader 5 wortelwaarts hol, als bij *Tardalis*, dan komt van ader 5—2 een korter iets uitspringend stuk, terwijl het gewone horizontale middengedeelte zeer flauw is. Deze lijn herhaalt zich als booglijn op de achtervleugels, op wier dwarsaders bovendien een donkergrijs vlekje staat. Franjelijf scherp donker grijsbruin; de franje grijs, naar onderen oplichtende en tegen den staarthoek der achtervleugels in wit overgaande.

Onderzijde der vleugels geelachtig grijs met flauw paarsen glans, zonder andere teekening dan flauwe middenvlekjes. Lijf en pooten onzuiver wit, de voorpooten als bij *Orobentalis*.

Palpen licht leemgrauw, deze kleur onderaan in grijswit overgaande. De sprieten zijn vrij lang en fijn bewimperd.

Maros, Makassar.

18. *Botys defloralis* nov. sp.

Een paar van 18 mm. vlugt.

Zeer kennelijk door de bleeke, vuilwitte, hier en daar iets geelachtige grondkleur en den breeden donkergrijzen buitenrand, die over kop en halskraag verbonden zijnde, de vleugels omgeeft.

Palpen smaller dan de helft der oogen, stomp gepunt, naar onderen iets verbreed, wit; de bovenhelft, doch alleen tegen den kop, donkergrijs. Zuigerwortel wit; wortellid der sprieten donkergrijs, de kort bewimperde schaft bleekgeel. Ook de wortel der schouderdeksels is donkergrijs, de punt van het achterlijf grijsachtig, het overige binnen den donkeren rand als boven beschreven; de geelachtige tint is citroenkleurig en meest op de voorvleugels te vinden, tegen den grijzen rand. Half door deze tint bedekt, ziet men de beide donkergrijze middenvlekken en zij bedekt ook het begin der donkergrijze, ver uiteenstaande dwarslijnen, de tweede als bij *Ruricolalis* gevormd. De achtervleugels vertoonen eene hoekig gebrokene donkergrijze booglijn en een eveneens gekleurd middenvlekje. Franje iets bleeker dan de buitenrand der vleugels. Onderzijde met buik, borst en pooten wit, de voorscheenen half donkergrijs, de teekening der vleugels als boven maar zeer flauw.

Maros, Bonthain.

19. *Botys semifascialis* nov. sp.

Twee mannen en een wijfje van 24—26 mm. vlugt.

Sprieten kort bewimperd. Palpen gelijkmatig rond gebogen, half zoo breed als de oogen, met spitse punt, bruingrijs als kop, thorax en voorvleugels met franje. Deze laatsten zijn iets glanzig en hebben geene andere teekening dan twee langwerpige okergele vlekken als het begin van twee dwarsbanden op twee vijfden en drie vierden van den voorrand, met eene gele stip tussehen beiden, nader bij de tweede vlek, die buitenwaarts iets getand is. Langs de franjelijijn staan fijne gele streepjes.

Achternvleugels donkergrijs, dun beschubd, iets doorschijnend; langs den voorrand, zoover die door de voorvleugels bedekt wordt, onzuiver wit. Franjelijijn als op de voorvleugels. Franje vuilwit, met afgebrokene grijsbruine lijn over den wortel. Achterlijf bruingrijs, spits. Onderzijde bleeker dan boven, doch bijna

eveneens geteekend, de voorrandsvlekken wit als de buik, borst en de bruin gevlekte pooten.

Bonthain, Maros en een gaaf mannetje van Java in mijne eollectie.

20. *Botys incisalis* nov. sp.

Een paar; het wijfje geheel gaaf; 13½—15 mm. vlugt.

Van afwijkenden habitus en met zeer korte, breede palpen, doch bij gemis van alle andere bijzondere kenmerken niet wel anders dan als eene *Botys* van deze afdeeling te beschouwen. Zij nadert door kleur en vooral door teekening de laatste soorten van deze (*Dissipatalis* Led. tot *Sauecalis* Snell.), doch onderscheidt zich zeer door den korten, gedrongen bouw en de aan de franjezijde diep en spits ingesneden doorschijnende tweede vlek der voorvleugels. Deze zijn aan den wortel en in de geheele cel 1a geelwit met bruine dwarslijntjes, verder dof grijsbruin met groote ovale, donkerbruin gerande, iets doorschijnende glanzig witte vlekken; dicht achter de tweede ziet men eene gebogene, boven breedere, donker gedeelde lichte streep; het bovengedeelte dier streep voor de deelingslijn der tweede ronde vlek is geelwit, het overige der streep doorschijnend wit.

Achternvleugels tot twee derden wit, het achterrandsderde grijsbruin. Op de helft van het witte gedeelte ziet men eene bovenaan breedere, grijsbruine streep en meer naar achteren eene grijsbruine lijn, die op ader 3 in den donkeren achterrاند uitloopt. Franje wit met afgebrokene dikke donkerbruine deelingslijn. Lijf onder en boven benevens de pooten grijswit.

Aan de onderzijde zijn de achternvleugels als boven; op de voorvleugels zijn alleen de beide groote vlekken en een drietal stippen daaronder wit, het overige grijsbruin.

Saley, Bantimorong.

Genus 50b. EURRHYPARODES nov. gen.

Dit genus komt in Lederer's tabel onder afdeeling 86, tusschen *Eurrhypara* en *Algedonia* aldus:

Voorvleugels met eene langwerpige blaas tusschen ader 7 en 8. Klein, tenger gebouwd, de voorvleugels met regthoekige punt, de achternvleugels met op ader 5 ingetrokken achterrاند. Palpen met breed midden- en dunner, rolrond, stomp eindlid. Spriet-

leden tegen de punt driekant. Zeer op *Botys abnegatalis* gelijkende, potloodkleurig grijs met lichtgeel.

De eenige tot dusverre mij bekende soort gelijkt in bouw, kleur en teekening zoo zeer op Lederer's *Botys abnegatalis* dat, hoewel de mannen door de bovenvermelde eigenaardigheid der voorvleugels, die bij *Abnegatalis* ontbreekt, zeer spoedig kunnen worden onderscheiden, het herkennen der wijfjes vrij moeilijk wordt. Bij *Abnegatalis* beslaat op de voorvleugels het geel weinig minder plaats dan het potloodkleurig blinkende donkergrijs en de eerste gele dwarsband (bij den wortel) is naar onderen verbreed, terwijl de groote vlek in het midden hetzij onmiddellijk op den binnenrand rust of er ten minste duidelijk mede verbonden is. Bij de nieuwe soort, waar het geel op de voorvleugels veel spaarzamer is, ziet men bij den wortel van deze slechts eene smalle, gebogene dwarslijn van die kleur, en de ronde vlek op het midden der bovenrandshelft is klein en van den binnenrand gescheiden.

Na is ook het nieuwe genus verwant aan *Gonocausta* Lederer, doch de vleugelvorm wijkt bij *Eurrhyparodes* niet zoo zeer van den gewonen *Botyden*-vorm af, dat ik vrijheid zou kunnen vinden om mijne nieuwe soort bij *Gonocausta* te voegen.

21. *Eurrhyparodes stibialis* nov. sp.

Twee mannen en drie wijfjes van 15—17 mm. vlugt.

Sprieten kort bewimperd. Bijpalpen groot. Bijoogen duidelijk. Kop en thorax met groote platte schubben bekleed. Ader 7, de steel van 8—9 en ader 10 zijn zeer uit elkander gebogen, om plaats te maken voor de boven beschrevene blaas, overigens is de nervuur gelijk bij *Botys*. Pooten lang en dun, met lange, fijne sporen. Palpenlid 2 aan de buitenzijde met bleekgele onderhelft; de bovenhelft, lid 3 en de bijpalpen potloodkleurig grijs. Kop, thorax en achterlijfsrug potloodkleurig, geel gestippeld en gevlekt, de laatste bij de mannen geheel, bij de wijfjes alleen aan den wortel. Voorvleugels donkergrijs, met ronde, potloodkleurig blinkende plekken (bij *Abnegatalis* zijn het meer blinkende dwarsbanden). Stippen langs den voorrand, de eigenlijk uit drie ineengevloede stukken bestaande bovenvermelde gele dwarslijn bij den vleugelwortel, eene stip op het midden van

den binnenrand, eene onregelmatig ronde vlek daarboven, iets meer achterwaarts, en twee of drie vlekjes achter de dwarsader, zijn licht, helder okergeel.

Achternvleugels met helder licht okergele, wortel- en donker-grijze, hier en daar potloodkleurig blinkende tweede helft. De gele wortelhelft vertoont nog eene spits-driekante grijze vlek op den binnenrand.

Franje lichtgrijs, tegen den binnenrandshoek der achternvleugels geel, de wortelhelft donkergrijs gevlekt.

Onderzijde ongeveer als boven, maar bleeker. Pooten wit, de scheenen donkergrijs gevlekt.

Makassar, Maros, Takalar, Saleyer. Komt ook op Java en in Japan voor.

Genus 52b. SAMEODES nov. gen.

De soort, waarvoor ik dit nieuwe genus vorm, gelijkt in kleur en teekening bijzonder op Guenée's *Samoa castellalis*, zoodat ik het eerste exemplaar dat ik in handen kreeg (een wijfje) voor eene Oostindische *Samoa* hield. Later echter bekwam ik den man, waaraan ik opmerkte dat hij de vinvormige aanhangsels op zijde van het achterlijf mist, die het hoofdkenmerk uitmaken van *Samoa*, doch daarentegen eene dikke beharing heeft in het midden der onderzijde van den voorvleugelvoorrand, welke bijzonderheid bij *Samoa* niet voorkomt. In een der bestaande genera kan deze soort niet worden opgenomen en dus is, naar Lederer's systeem, de vorming van een nieuw geslacht onvermijdelijk.

Dit wordt in Lederer's tabel onder afdeeling 87 aldus gekenmerkt:

Mannelijke voorvleugels op de onderzijde van het midden des voorrands met zwart behaarden omslag. Habitus van *Samoa*; de achterscheenen bij den man korter dan de middenscheenen, verdikt en gekromd, slechts met één paar sporen, ook zijne sprieten in het midden met eene kromming.

Het wijfje mist de drie genoemde bijzonderheden.

Overigens hebben de sprieten de lengte van twee derden der voorvleugels, zijn draadvormig en kort behaard. Bijoogen aanwezig. Zuiger lang. Palpen half opgerigt, een vierde langer dan de kop, een weinig breeder dan de helft der oogen, in het midden

iets smaller dan onderaan, grof behaard; het eindlid kort, horizontaal, duidelijk. Bijpalpen klein. Vleugels langwerpig, gewoon gevormd. Aderstelsel als bij *Botys*. De achterscheenen hebben bij den man eene verdikking boven de helft en zijn iets gebogen; het eenige paar sporen staat even voorbij het midden en de buitenste heeft slechts een vierde der lengte van den anderen. Bij het wijfje zijn de twee buitensporen de helft korter dan de binnenste.

22. *Sameodes trithyralis* nov. sp.

Verscheidene exemplaren, waarbij geheel gave, van 20—22 mm. vlugt.

Grondkleur van lijf en vleugels een dof, iets grijsachtig roodbruin; de thorax iets bleeker; het achterlijf tegen de punt bijna grijs en zijne ringen met fijn witten achterrandsrand. De vleugels zijn met witte, glanzige, doorschijnende vlekken geteekend. De voorvleugels vertoonen er drie, die door de lichtbruin beschubde aderen en de fijne donkerbruine dwarslijnen in kleine stukken worden verdeeld. De eerste dezer vlekken bevindt zich aan den wortel der middencel en aan dien van cel 1*b*, de tweede tegen de dwarsader en op de helft van cel 1*b*, de derde heeft bijna den vorm van een breed dwarsband en loopt over den wortel der cellen 2—4 en over het midden van 5—7; zij wordt over hare geheele lengte door de tweede dwarslijn doorsneden en is dus in vele kleine stukken verdeeld. Cel 1*a* is met twee gele vlekjes op een derde en twee derden geteekend. Voorrand bij de punt grijsgeel met vier zwarte stippen.

Op de achtervleugels is de wortelhelft doorschijnend wit, met eene naar beneden versmalde, fijn zwart gerande en bestoven bruine dwarsstreep, wortelwaarts van welke men meestal eene zwarte stip op ader 1*c* ziet. Eene geslingerde bruine dwarslijn verliest zich bij ader 2 in den donkeren, tegen de vleugelpunt zwartgrijsen achterrandsrand. Franje onzuiver wit, met zwarte vlekjes op de wortelhelft en zwartgrijze bestuiving achter cel 3—5 der voorvleugels.

Onderzijde geheel als boven geteekend, maar de grondkleur zuiver grijs, langs en tusschen de witte teekening roetzwart bestoven.

Schijnt niet zeldzaam op Celebes en komt ook op Java voor.

Genus 61. CNAPHALOCROCIS Led.

B.

23. *Cnaphalocrocis bifurcalis* nov. sp.

Een gaaf wijfje van 18—19 mm. vlugt.

Aangezien, zooals ik bij mijne beschrijving van *Chaphalocrocis rectistrigosa* ¹⁾ heb vermeld, niet de schubbenkammetjes der mannelijke voorvleugels, maar de vleugeladeren en de palpen de hoofdkenmerken uitmaken van het genus *Cnaphalocrocis*, bestaat er geen bezwaar om de tegenwoordige onbeschrevene Pyralide, waar alleen de vleugels en lid 2 der palpen iets spitsers zijn dan bij de reeds bekend gemaakte, mede daarin op te nemen.

Palpen zwartgrijs, aan den wortel wit. Kop, sprieten en halskraag bruingrijs, de eerste met twee fijne witte lijntjes op den schedel langs de oogen, de sprieten volkomen draadvormig. Voorvleugels geelgrijs, achtervleugels tot twee derden doorschijnend grijswit, de buitenranden breed, vervloeiend grijsbruin en de geheele bovenzijde glanzig. Op de dwarsader der voorvleugels ziet men twee donkergrijze stippen, verder zijn zij met twee dwarslijnen en eene golflijn geteekend en bij den wortel nog met twee kleine lijntjes; alles scherp en donker grijs; de dwarslijnen ongegolfd.

Achtervleugels met eene ongebogene, scherpe donkere lijn bij den wortel als voortzetting van de eerste dwarslijn der voorvleugels en met eene gevorkte in het midden, beiden in den staarthoek uitlopende. Franjelij n dubbel, scherp donkergrijs. Franje der voorvleugels grijs, die der achtervleugels wit. Onderzijde bijna als boven; borst en pooten grijswit. Het achterlijf is op de bovenzijde bruinachtig, onder wit, de spits op zijde met twee zwarte streepjes geteekend.

Makassar. Komt ook op het vasteland van Indië voor.

Genus 62b. TABIDIA nov. gen.

Ook voor de nu volgende soort ben ik verplicht een nieuw genus te vormen, welks plaats in afdeeling 86 van Lederer's analytische tabel is en waar het als volgt wordt gekarakteriseerd:

1) *Tijds. voor Ent.* XV, p. 92, pl. 7, f. 11, 12.

Voorvleugels met een kaal indruksel in cel 1*b* onder den wortel der middencel. Palpen sikkelvormig, gebogen, lang, dun, zeer spits. Bijpalpen klein. Achtervleugels met duidelijken staarthoek. Habitus en teekening ongeveer als bij *Botys*.

Sprieten draadvormig, bijna naakt, vuilwit met zwarten wortel. Palpen een vierde langer dan de kop. Bijoogen aanwezig. Lijf vrij kloek gebouwd, glad beschubd. Zuiger lang. Achterrand der achtervleugels iets gezwaaid. Aderstelsel als bij *Botys*. Pooten gewoon gevormd en gespoord, krachtig gebouwd, glad beschubd.

Door de lange spitse palpen is *Tabidia* ook aan *Conchylodes* verwant.

24. *Tabidia insanalis* nov. sp.

Eenige gave exemplaren van beide sexen van 16—18 mm. vlugt.

Grondkleur der bovenzijde een onzuiver bruinachtig wit, dat op de achterrandsheft der vleugels bruinachtig grijs bestoven is; eene plek bij den staarthoek der voorvleugels en twee bij dien der achtervleugels blijven intusschen bruinwit en op de voorvleugels heeft het middengedeelte een flaauwen paarsen weerschijn.

Teekening dik, grijsbruin, op de voorvleugels uit de beide gewone dwarslijnen, op de achtervleugels uit twee ongebogene bestaande, buitendien op eerstgenoemden uit de vrij groote ronde en niervlek, die met de grondkleur gevuld zijn. De dwarslijnen zijn ongegolfd, de eerste is onder den voorrand der voorvleugels wortelwaarts haakvormig naar beneden omgebogen en dikker, en onder de beneden opene ronde vlek loopt nog een donker lijntje naar den binnenrand. Tweede dwarslijn gewoon gevormd, op ader 3, 4 en 5 verdikt als met eenen aanleg tot tandjes, onder de niervlek niet zoo sterk wortelwaarts tredend als gewoonlijk bij *Botys*. Op de achtervleugels zijn de beide lijnen geheel ongebogen, zij convergeren naar onderen en loopen ongeveer in den staarthoek uit. Franjelijne en eene deelingslijn van de wortelheft der bruinwitte franje dik grijsbruin.

Achterlijf aan den wortel wit met een zwart dwarsbandje, naar achteren bruinachtig geel met fijnen zwarten achterrand der ringen, de witte, op zijde zwart gelijnde spits door een zwart

bandje afgescheiden. Onderzijde vuilwit en grijs, als boven geteekend, maar flauw. Pooten wit, de voorscheenen met zwarte vlekjes.

Balangnipa, Makassar, Maros.

Genus 68. POLYTHLIPTA Led.

25. *Polythlipta albicaudalis* nov. sp.

Een zeer gave en frissche man van 33 mm. vlugt.

Ofschoon deze soort, naar Lederer's beschrijving der generieke kenmerken van *Polythlipta*, door den vorm der palpen en door de lange schouderdeksels afwijkt en buitendien in het schubbenkammetje bij den staarhoek der voorvleugels eene niet bij dit genus vermelde bijzonderheid bezit, zoo acht ik de vorming van een nieuw genus niet dringend noodzakelijk en de plaatsing alhier niet al te gedwongen. De vleugelvorm toch komt minder goed overeen met dien van *Filodes*, het eenige genus waartoe zij anders zou moeten worden gebragt.

Palpen snuitvormig, aan de voorzijde tweemaal uitgesneden, bleek omberbruin, lid 1 bruinwit als de aangrenzende borst. Kop, sprieten en thorax mede bleek omberbruin; de bovenrand der bijpalpen, twee lijntjes over den kop langs de oogen en twee streepjes aan de voorzijde der vrij dikke sprietwortels wit. Sprieten nog iets langer dan de voorvleugels, dun, draadvormig, naakt. Schouderdeksels de helft langer dan de rug. Bovenzijde der vleugels bruingrijs, dun beschubd, met paarsen weerschijn, de voorvleugelwortels en al de buitenranden iets digter beschubd en bruiner. Ader 1 gezwaaid; onder haar uiteinde, juist boven den staarhoek, een schubbenkammetje. Een streepje op de dwarsader en twee dwarslijnen der voorvleugels benevens eene der achtervleugels zijn zwartgrijs, in het midden zeer flauw; zwarte stippen der franjelijijn alleen op de achtervleugels duidelijk. Franje kort, donkergrijs, zeer glanzig.

Achterlijf bijna de helft langer dan de achtervleugels, slank, zeer spits, grijsbruin, de lange staartspits op de bovenzijde met een zeer in het oog loopend bruinwit langsstreepje geteekend. Onderzijde als boven gekleurd doch zonder andere teekening dan een zwartgrijs streepje op de dwarsader der voorvleugels.

Pooten lang en dun, gewoon gevormd, doch het middenpaar veel langer en dikker dan de achterpooten, met gebogen scheenen, deze buitendien aan den wortel met een pluimpje van bruingele haren. Overigens zijn de pooten licht omberbruin, de voor- en middentarsen, twee vlekjes der breed beschubde voorscheenen en de buitenzijde der middenscheenen sneeuw wit.

Makassar. Komt ook op Java voor.

Genus 72. AUXOMITIA Led.

26. *Auxomitia minoralis* nov. sp.

Drie wijfjes van 15—17 mm. vlugt.

Deze soort met Lederer's analytische tabel trachtende te determineren, stuit ik op afdeeling 30 en daar zij niets van eene *Parapognx* heeft en de breede palpen snuitvormig vooruitsteken, plaats ik haar in genus 72, *Auxomitia* Led. Hoewel ik niet ontken dat zij door kleine gestalte bij hare zeer veel grootere gezellin, *Mirificalis* Led., de eenige soort van het genus, sterk afsteekt, geven toch weder de lange sprieten, gevoegd bij de nervuur, een punt van overeenkomst.

De breede palpen steken als een aan de voorzijde afgeronde snuit, ongeveer ter lengte van den kop vooruit; hunne bovenhelft is grijsbruin, de onderhelft vuilwit. Bijpalpen grijsbruin, duidelijk. Zuiger opgerold, lang. Bijooogen duidelijk. Voorhoofd vlak. Sprieten ter lengte van drie vierden der voorvleugels, naakt, de leden hunner tweede helft gekerfd. Thorax langwerpig grijsbruin. Achterlijf vrij dik, donkergrijs. Vleugels langwerpig, gewoon gevormd, de voorvleugels bekleed met dof grijsbruine, aan hunnen wortel geelachtige schubben; twee zeer flauwe dwarslijnen, eene langwerpige niervlek op de dwarsader, eene eerste of ronde vlek tegen de eerste dwarslijn en eene ronde stip tusschen de lijnen op de helft van eel 1*b* zijn mede okergeel. Achtervleugels donkergrijs, ongeteekend. Op de fijne gele franjelijijn staan zwartgrijze streepjes. Franje donkergrijs. Onderzijde bijna als boven geteekend, doch zeer flauw en op lichter grond. Ader 2—5 (ook in de achtervleugels) als bij *Botys*, 6 en 7 der voorvleugels regt, uit de dwarsader, 8—10 gesteeld,

11 schuin. In de achtervleugels ontbreekt ader 8 geheel; 6 ontspringt met 7 uit een punt boven aan de dwarsader.

Pooten lang en dun, gewoon gevormd en gespoord.

Takalar, Bonthain.

Genus. 95. GLYPHODES Guen., Led.

27. *Glyphodes serenalis* nov. sp.

Een wijfje zonder sprieten, overigens geheel gaaf, van 20 mm. vlugt.

Bij deze soort zijn de achtervleugels tot aan den wortel glanzig wit met eene zwarte stip op de dwarsader en verder alleen hun scherp begrensde achterrand donker, zonder lichte dwarslijn. De voorvleugels zijn met twee ovale witte, den voorrand niet bereikende vlekken geteekend; hunne grondkleur grijsbruin met leembruin, voor den achterrand geheel leembruin.

De wortelhelft der aan de voorzijde glad beschubde palpen is okergeel, de bovenhelft zwart. Eene streep over het midden van den thorax is bruingrijs, de wortel der schouderdeksels donkerbruin, het overige van den rug wit. De leembruine kleur bevindt zich vooral om de vrij doffe witte vlekken, die tusschen twee afgebroken witte lijnen staan. Franjelijf scherp bruin; franje grijsbruin.

Donkere achterrand der achtervleugels een derde der vleugelbreedte beslaande, in den staarhoek spits eindigende. Achterlijf bruingrijs met witte schubben. Onderzijde genoegzaam gelijk aan de bovenzijde.

28. *Glyphodes lomaspilalis* nov. sp.

Drie exemplaren, waarvan een man geheel gaaf, van 22—23 mm. vlugt.

Deze soort herinnert sterk aan *Oligostigma crassicornalis* en *colonialis* Guenée, doch alleen wat de teekening betreft. Door de achtervleugels verschilt zij zeer van de overige soorten van *Glyphodes*.

Palpen donkerbruin. Voorvleugels tot even voor de helft goudgeel, met doorschijnende, paarlemoerglanzig witte langsstreep in eel 1b en aan den voorrand grijsbruin. Dan komen twee paarlemoerglanzige witte dwarsstrepen, die van den voorrand uitgaan, op ader 2 convergeren en een grooten grijsbruinen driehoek

insluiten. Het laatste derde van den vleugel is weder dof goudgeel, met twee gebogene, den binnenrand niet bereikende en onderaan iets van den achterrand afwijkende, paarlemoerstrepen, tusschen welke de voorrand met twee puntige grijsbruine vlekken is geteekend. Franjelij n zeer fijn en scherp zwart; franje grijswit.

De glanzig witte achtervleugels zijn in het midden geteekend met een bleekbruin dwarsstreepje, dat van ader 2 tot 5 loopt, voorts op het midden van den achterrand met een zwart, paarszilver beschubd vlekje, dat door een getand wit lijntje van de op die plaats met drie zwarte stippen geteekende, overigens witte franje is gescheiden, en daarboven met eene grootere, niet scherp begrensde, dof goudgele vlek.

Achterlijf vuilwit met zwarte staartpluim. Onderzijde glanzig wit, de teekening der bovenzijde slechts flauw doorschijnende.

Genus 96. HETEROCNEPHES Led.

29. *Heterocnephes strangulalis* nov. sp.

Twee gave mannen van 20—21 mm. vlugt.

Deze soort heeft den door Lederer beschreven vorm des achterlijfs, doch is overigens na aan *Glyphodes* verwant.

Palpen opgerigt, gebogen, ruim half zoo breed als de oogen, doch niet langer dan de kop, hunne bovenhelft zwart, de witte onderhelft nog met een zwart streepje geteekend. Sprieten ruim zoo lang als twee derden der voorvleugels, onbehaard. Thorax met witte en zwarte langsstrepen. Voorvleugels zwart; drie schuine dwarslijnen en eene breede streep der wortelhelft, benevens eene onderaan afgeronde, in het midden versmalde dwarsstreep op twee derden, die den binuenrand niet bereikt, zijn wit. Langs laatstvermelde streep loopt franjewaarts eene geslingerde, in het midden flauwere witte lijn en in den binnenrandshoek bevindt zich eene witte vlek.

De achtervleugels zijn op de wortelhelft wit met eene zwarte schaduwstreep, digt langs den binnenrand, en eene dikke zwarte middenvlek. De tweede helft is zwart, wortelwaarts bogtig uitgesneden, wordt door eene in het midden flauwere, onderaan breede witte lijn gedeeld en heeft ook eene witte vlek bij den staarthoek.

Bij een der beide exemplaren ziet men in cel 1b der voorvleugels tussehen de beide breede witte strepen een dun wit gebogen lijntje, bij het andere eene groote halvemaaanvormige witte vlek, en bij dit exemplaar zijn ook de witte vlekken, die in de binnenrandshoeken worden gevonden, streepvormig naar boven verlengd.

Franje van vleugelpunt en staarthoek wit, verder zwart.

Onderzijde als boven geteekend, doch het wit meer verbreid.

Pooten wit, de voorscheneen zwart gevlekt. Achterlijf grijsbruin, de rugwortel en het over de staartpluim liggende haarbosje wit.

Maros. Komt ook op Java voor.

Genus 108. COENOSTOLA Led.

30. *Coenostola palliventralis* nov. sp.

Twee gave mannen van 36 mm. vlugt.

Vleugelvorm als bij de kleinere *Apicalis*, de palpen iets langer.

Grondkleur van den kop en van de bovenzijde van lijf en vleugels een effen, dof grijsachtig bruin, dat op den thorax en op de wortelhelft der vleugels (vooral van het eerste paar) warmer, meer okerachtig geelbruin getint is. Eene geheel ongebogene donker grijsbruine dwarslijn ziet men op een derde der voorvleugels, zulk eene stip en een streepje op de plaats der gewone vlekken. Tweede dwarslijn mede grijsbruin, op de helft van ader 2 en onder de dwarsader hoekig gebroken, tussehen die punten flaanwer, zooals gewoonlijk bij de Pyraliden. Op de achtervleugels een middenstreepje en eene booglijn gelijk aan de tweede dwarslijn der voorvleugels. Franjelij n dik, donker grijsbruin. Franje vuilwit, in cel 3 en 4 grijsbruin; evenzoo de laatste achterlijfsring gekleurd.

Op de onderzijde zijn de vleugels helder lichtgrijs met zeer scherpe donkergrijze middenpunten en boogrij van ineengevloei de stippen. De borst en de heupstukken der pooten zijn bruingeel; de scheenen en dijen met de wollige beharing daaraan donker grijsbruin; alle tarsen sneeuw wit; het eerste lid der voor- en middentarsen langer behaard.

Buik in het midden geelwit, scherp roestbruin gerand. Palpenlid 1 is bruingeel, 2 grijsbruin.

Takalara.

31. *Coenostola pallicostalis* nov. sp.

Vele exemplaren, waaronder gave, van 22—24 mm. vlugt.

Deze soort is even groot als *Apicalis*, doch de vleugels wat stomphoekiger en de palpen een weinig langer.

Palpen aan den wortel wit, verder donkergrijs. Bovenzijde van thorax en vleugels van eene vooral op de voorvleugels paarsachtig zwartgrijze kleur; de voorrand der voorvleugels, van iets voor de eerste tot een weinig voorbij de tweede dwarslijn (beiden zwart) smal okergeel; het middenveld tussehen een zwart middenstreepje en het begin der tweede lijn met eene witte, aan den gelen voorrand grenzende, doch daarin niet vervloeiende witte vlek. Achtervleugels met eene zwarte dwarslijn, die langs ader 2 zeer flauw is, terwijl een zwart lijntje op de dwarsader het ondereind der lijn raakt en die vleugels dus schijnbaar met eene geheele en eene halve dwarslijn zijn geteekend. Franjelij n en bovenhelft der franje vaalzwart, de onderhelft wit.

Achterlijf grijsbruin, de ringen fijn wit gerand, de twee laatsten voor de staartpluim met twee koolzwarte vlekken op den rug.

Onderzijde der vleugels lichtgrijs met donkere middenpunten en booglijn.

Van alle lokaliteiten waar de heer Piepers verzamelde. Schijnt niet zeldzaam.

32. *Coenostola Eromenalis* nov. sp.

Een paar; de man 14, het wijfje 13½ mm. vlugt.

Veel slanker en dunlijviger dan de overige beschreven soorten van het genus en de staartpluim geheel eenkleurig met het achterlijf, doch wat de overige kenmerken aangaat eene *Coenostola*.

Sprieten draadvormig. Palpen met lang dun eindlid en gebaard middenlid; hunne kleur geelwit, op zijde donkergrijs. Lijf donker okergeel. Voorvleugels okerbruin, behalve een driehoek op den binnenrand, die donker okergeel is en op zijde door twee donkerbruine, bovenaan niet vereenigde lijntjes wordt afgezet. Ook de vleugelwortel is donkerbruin gestreept en de voorrand zoo ge-

stippeld. Op het achterrandsderde ziet men twee horizontale streepjes en langs de franjelijijn een afgebroken, onder en boven gebogen vertikaal streepje, waarvan het bovenste horizontale potloodkleurig is en de anderen helderwit, terwijl zij allen lijn zwart gerand zijn. Franjelijijn scherp en onafgebroken donkerbruin.

Achternvleugels donker okergeel, met vijf dikke donkerbruine min of meer geslingerde dwarslijnen; de vier eersten paarsgewijs bijeenstaande op een derde en twee derden. Tusschen de vijfde (op vijf zesden) en de franjelijijn is de grond okerbruin en laatstgenoemde lijn in het midden breed afgebroken, terwijl men in de tusschenruimte drie zwarte, wortelwaarts wit afgezette stippen opmerkt. Geheele franje donkergrijs.

Onderzijde ongeveer als boven geteekend, de voorvleugels donkerder, doch alles bleeker en flauwer.

Makassar.

Genus 110. OMIODES Guen.

33. *Omiodes analis* nov. sp.

Een gave man van 30 mm. vlugt.

Verwant aan de Zuid-Amerikaansche *Leporalis* Guen., maar met spitsere voor- en bredere achternvleugels, terwijl ook de staartpluim zwart is. De lange schouderdeksels en de zeer met *Leporalis* overeenkomende kleur en teekening bepalen echter de plaats in dit genus.

Sprieten fijn en gelijkmatig bewimperd en buitendien *niet* aan beide zijden van ieder lid met een langer en stijver borstellhaar, zooals bij *Leporalis*. Bovenzijde van lijf en vleugels bruingrijs, met in het midden smal en flauw geelachtigen voorvleugelvoorrand en witte franje. De voorvleugels vertoonen twee zwarte dwarslijnen en middenteekens, de achternvleugels een middenpunt en booglijn, mede zwart. Tweede dwarslijn der voorvleugels boven en op ader 1 getand.

Onderzijde heldergrijs, met donkere middenpunten en booglijn. Pooten grijs met witte tarsen.

Takalar.

Genus 110b. PHYCIDICERA Snell.

(in *Lepidoptera der Sumatra-expeditie*).34. *Phycidicera salebrialis* nov. sp.

Twee gave paren van 26—27 mm. vlugt.

Bij deze soort reiken de mannelijke schouderdeksels slechts even voorbij den wortel van het achterlijf, dat geene langere beharing op den rug heeft. De sprieten hebben bij die sexe boven den wortel eene zeer lange, schulpvormig hol gebogen bekleeding van zwarte baarden, terwijl het overige draadvormig is.

Grondkleur der bovenzijde aardkleurig bruingrijs, dof, de voorrand der voorvleugels vooral tusschen de dwarslijnen hontkleurig geel, bij het wijfje niet verder dan de voorrand der middencel, bij den man bijna het geheele middenveld geelachtig en bleeker. Aan den voorvleugelwortel staat eene zwarte stip, en dan komt na eene zwartgrijze schaduwstreep de bijna ongebogene, stijle zwarte eerste dwarslijn. Middenveld met eene zwarte stip en een gebogen zwart streepje op de gewone plaats. Tweede dwarslijn vrij dik, langs ader 2 flauwer. Booglijn der achtervleugels gevormd als de tweede dwarslijn, maar dunner; op hunne dwarsader een donker streepje. Geene golflijn. Franje als de vleugels, tegen de binnenrandshoeken wit.

Bij den man is de vleugelgrond donkerder, zwartgrijs bestoven en de teekening dikker dan bij de andere sexe.

Onderzijde bruinachtig grijswit, op borst en pooten weinig meer dan vuilwit; eene boogrij van ineengevloeide donkere stippen en de middenpunten zijn zeer scherp, de voorscheenen half zwart en wit.

Bonthain.

Genus 112. RHIMPHALEA Led.

35. *Rhimphalea fastidialis* nov. sp.

Een man en drie wijfjes van 33—35 mm. vlugt.

Naar Lederer tot dit genus behoorende, doch veel plomper dan *Rhimph. scetalis* Led. (volgens de afbeelding), en de mannelijke sprieten zeer kort en gelijkmatig bewimperd. Alle scheenen zijn, doch alleen bij den man, lang en wollig behaard.

De geheele vlinder is onder en boven bijna eenkleurig grijsbruin en van de gewone teekening niets te zien dan flauwe donkere middenvlekken benevens sporen eener tweede dwarslijn. Borst, buik en tarsen zijn bij beide sexen lichter, grijsachtig, en de beharing der scheenen donkerder grijsbruin dan de bovenzijde der vleugels.

Maros, Makassar.

Genus 129. METASIA Guen., Led.

36. *Metasia lilliputalis* nov. sp.

Twee paren van 8.—10 mm. vlugt.

Eene echte *Metasia* volgens Lederer, daarbij in kleur en teekening zoo zeer op *Met. ophialis* Treits. gelijkende, dat zij bijna als eene kleine editie van die soort beschouwd kan worden. De voorvleugels zijn iets spitsier en de franjelijijn bij alle vier de exemplaren onafgebroken dik, iets gegolfd. Bovendien heeft de voorrand een donker langsstreepje in het midden, doch geene gelijkmatige donkere bestuiving zooals bij de genoemde soort, en het bovenste derde der tweede dwarslijn loopt evenwijdig met den achterrand, niet naar boven afwijkende.

Bovenzijde grijsgeel, gelijkmatig grof donker grijsbruin bestoven, achter de tweede der aan den voorrand iets zwaarder beginnende, vrij dikke grijsbruine dwarslijnen is de grond bij de beide gaafste voorwerpen geheel verduisterd. Op de dwarsader vertoont zich de omtrek eener vrij groote niervlek en over den wortel der lichtgrijze franje loopt eene donkere lijn.

Onderzijde ongeveer als boven geteekend en gekleurd.

Celebes: Makassar, Saleyer. — Java: Ardjoeno (Dr. Heckmeyer).

Genus 136b. NICARIA nov. gen.

Komt in Lederer's analytische tabel in afdeeling 84, alwaar het aldus kan worden gekarakteriseerd:

Achternvleugels aan den voorrand tweemaal zoo lang als aan den binnenrand, niet voorbij de voorvleugels uitstekende; binnenrandshoeken beiden zeer afgerond. Sprietwortel bij den man zeer dik, van voren met een klein tandje. Binnenrand der voorvleu-

gels tot over ader 1 met ongewoon groote schubben dik bekleed. Achterlijf lang en dun.

Palpen spits, tweemaal zoo lang als de kop. Zuiger lang. Bij-oogen en bijpalpen zeer klein. Sprietschaft draadvormig, bijna naakt. Voorrand der voorvleugels vlak, de punt vrij seherp, regthoekig, de achterrand half zoo lang als de voorrand, flauw gebogen, evenzoo die der stompgepunte achtervleugels. Ader 2 der voorvleugels ontspringt ongewoon ver wortelwaarts, uit het midden van den binnenrand der middeneel; 3—5 der vleugels staan ook verder niteen dan gewoonlijk, doch niet in de achtervleugels. Overigens vertoont het aderstelsel zoo min als de bouw van lijf en pooten eenige bijzondere afwijking.

Dit genus is ook na aan *Stenia* verwant en zou mede zeer goed daarnaast kunnen worden geplaatst.

37. *Nearia latisquamalis* nov. sp.

Een iets afgevlagen man van 20 mm. vlugt.

Bleck okergeel, de bovenzijde met eene bruine stip op de dwarsader der voorvleugels en daarachter met eene dwarsrij van kleinere stippen, die met eene groote bogt dicht langs den achterrand loopt; op de achtervleugels is zij flauwer. Onderzijde ongeteekend. Palpen op zijde bruinachtig.

Bonthain.

Genus 137b. DETTICOGASTER nov. gen.

Na aan *Hymenoptychis* verwant en daarmede in vele opzigten overeenkomende, onderscheidt dit nieuwe genus zich zeer in het ooglopend van alle mij bekende Pyraliden, doordat ader 2 en 3 der voorvleugels bij beide sexen gesteed zijn. Het vormt dus in Lederer's analytische tabel eene nieuwe afdeeling onder n°. 10. Overigens is de bouw bijna als bij *Hymenoptychis*.

Palpen opgerigt, gebogen, glad beschubd, niet langer dan de kop. Bijpalpen klein. Bij-oogen en zuiger aanwezig. Voorhoofd vlak. Oogen (als bij *Hymenoptychis*) groot en uitpuilend, breeder dan het aangezigt. Sprieten ter lengte van ruim twee derden der voorvleugels, dik, draadvormig, onbehaard. Thorax kort en rond, glad beschubd. Vleugels lang en smal, ader 8—10 der voorvleu-

gels gesteeld en de middeneel bij den man met een klein, kaal indruksel, overigens de nervuur als bij *Botys*. Pooten lang en dun, gewoon gevormd en gespoord.

Achterlijf bij den man ruim twee en een half maal zoo lang als de achtervleugels, gevormd als bij *Hymenoptychis* en dus aan de legboor der Sabelsprinkhanen herinnerende. De laatste ring is nog iets langer en meer gebogen dan bij dat genus. Het vrouwelijke achterlijf is kort en dik.

38. *Deeticogaster zonulalis* nov. sp.

Een man en twee wijfjes, beiden gaaf, van 22—24 mm. vlugt.

Vleugels en lijf onder en boven warm okergeel, bijna oranje. Kop donker grijsbruin, de thorax met drie zulke strepen. Van dezelfde kleur is ook de teekening der vleugels. Op de voorvleugels is de voorrand smal, de achterrandsrand zeer breed, wortelwaarts afgerond, grijsbruin, de laatste voorafgegaan door eene dikke, wortelwaarts flauw gebogen streep, die uit de vleugelpunt komt en op de helft van den binnenrand uitloopt. Verder ziet men nog drie schuine, in eene aan de gebogene tegenovergestelde rigting loopende streepjes bij den vleugelwortel, en in het middenveld eene onduidelijke tap-, ronde- en niervlek met eene grijsbruine langslin op den voorrand der middeneel. Op de achtervleugels zijn de punt en drie lijntjes op de voorrandshelft grijsbruin; ook de geheele franje is zoo gekleurd.

Bij een der wijfjes is bijna het geheele middenveld der voorvleugels grijsbruin bestoven.

Ring 2—6 des achterlijfs zijn versierd met zilveren, op den buik onduidelijk gesloten, op den rug met zwartgrijze schubben afgezette ringen; lid 7 is bij den man geelwit met vier zwarte langslijnen.

Onderzijde der vleugels als boven, maar bleeker en flauwer geteekend. Pooten geelwit.

Balangnipa, Makassar.

Genus 144b. *DECELIA* nov. gen.

Komt in Lederer's tabel onder n°. 120 aldus als derde afdeeling:

Achterpooten van den man afwijkend gevormd, korter dan gewoonlijk, de dijen met eene gekrulde, lange bekleeding van

platte haren, de scheenen zeer verdikt, kort gespoord Voor- en middenpooten gewoon gevormd. Bruingrijze Botyde.

Palpen weinig gebogen, schuin opgericht; het eindlid zeer onduidelijk; lid 1 en 2 overal half zoo breed als de oogen. Sprieten korter dan gewoonlijk, slechts half zoo lang als de voorvleugels, dun, kort behaard, gewoon gevormd. Achterlijf slank, ruim de helft langer dan de achtervleugels. Overigens geheel gelijk aan de typische soorten van *Botys*, ook wat het aderstelsel betreft.

Ik ken slechts eene soort:

39. *Decelia terrosalis* nov. sp.

Een vrij gaaf mannetje van 32 mm. vlugt.

Palpen half wit en zwartbruin; overigens lijf en vleugels vuil licht bruingrijs, de voorvleugels langs den voorrand vervloeiend vuil paars. Men ziet twee flaauwe, donkerder dwarslijnen, eene zwarte stip en een streepje in het middenveld der voorvleugels, voorts een zwart middenpunt op de achtervleugels. Onderzijde van lijf en vleugels vuil grijswit, de laatste met zwarte middenstippen. Pooten op de bovenzijde donkergrijs, op de onderzijde als de vleugels, de beharing der achterdijen blond, de voorscheenen half grijswit en grijsbruin.

Takalara.

Genus 153. AEDICDES Guen., Led.

40. *Aedides trimaculalis* nov. sp.

Een gaaf wijfje van 17 mm. vlugt.

Glanzig roetzwart; de sprieten, behalve het wortelderde, twee lijntjes langs het aangezicht, lid 2 der palpen bovenaan en 3 onderaan, twee vlekken aan den wortel der schouderdeksels, twee ringen des achterlijfs en twee streepjes langs de staartpluim, twee vlekken der voor- en eene grootere der achtervleugels, de franje aan punt en binnenrandshoek, de buik in het midden en de hals, benevens rijkelijke bevestiging van de tweede helft der pooten zijn wit. De vleugelvlekken hebben een sterken paarsen weerscheijn en zijn scherp begrensd.

Trimaculalis onderscheidt zich dus op het eerste gezicht van

Quaternalis Led. door het ontbreken van de tweede vlek der achtervleugels. Ook is de eenige achtervleugelvlek der nieuwe soort anders geplaatst, namelijk in het midden.

Makassar.

41. *Aediodes orientalis* nov. sp.

Verscheidene gave exemplaren van 20—21 mm. vlugt.

Ofschoon deze vlinder afwijkt door in het midden tweemaal verdikte marnelijke spriet en dus door dit kenmerk eerder tot het genus *Desmia* schijnt te behooren, zoo zijn echter ader 8—10 der voorvleugels gesteeeld en het eindlid der palpen is zeer duidelijk, hetgeen hem zijne plaats in *Aediodes* aanwijst. Van *Aed. quaternalis*, *inspersalis*, *lunulalis* en de hier voorafgaande nieuwe *trimaculalis* onderscheiden de beide sexen van *Orientalis* zich verder door ongeteekend achterlijf en de onzuiver witte teekening der voorvleugels. De overige soorten, die Lederer voorloopig (omdat zij hem onbekend waren) tot *Aediodes* bragt, behooren wel allen tot *Desmia*.

Spriet en bij den man op $\frac{1}{3}$ en $\frac{2}{3}$ verdikt, op de eerste verdikking met een zwart pluimpje, tusschen beiden zijn zij op den rug zwart behaard, het punt der de is grijs, de geheele onderzijde fijn bewimperd. Die van het wijfje zijn draadvormig, met zwarte wortel- en witgrijze punthelft. Palpen bij den man alleen aan den wortel wit, bij het wijfje aan de geheele voorzijde, het overige bij beiden zwart. Aangezigt een weinig uitpuilend, bij den man zwart, bij het wijfje wit. Schedel en bovenzijde vanlijf en vleugels dof roetzwart; op de voorvleugels eene stip op drie vierden van den voorrand, eene kleinere op de helft der middencel en eene grootere bijna vierkante vlek op de dwarsader; op de achtervleugels een onvolkomen, onderaan dünnere dwarsband voor het midden onzuiver wit, niet scherp begrensd. Franje aan den binnenrandshoek der vleugels wit, verder roetzwart.

Op de iets valere onderzijde zijn bij den man de vleugels ongeveer als boven geteekend; bij het wijfje is de wortelhelft wit, zwart gevlekt, ook borst en buik zijn geheel vuilwit. Bij den man zijn alleen de voorborst en het midden van den buik vuilwit, het overige is zwart. Pooten bij den man zwart, met

op de onderzijde bruinwit gevlekte tarsen, bij het wijfje wit, bruingrijs bestoven.

Van alle lokaliteiten waar verzameld werd; schijnt gewoon.

Genus 158*b*. LAMPRIDIA nov. gen.

Komt in afdeeling 46 van Lederer's analytische tabel aldus:

Sprieten van gewone lengte ($\frac{2}{3}$ der voorvleugels), bij den man even voor de helft iets gekronkeld en verdikt, met een pluimpje; de spits ongewoon dun, fijn getand; achtervleugels ongewoon klein, driekant, met scherpe hoeken en vlakken achterrand. De geheel afwijkende vorm der vleugels, die bij *Agrotera* (welke eveneens in die afdeeling staat) een bogtigen achterrand hebben, en het dikkere lijf verbieden eene vereeniging met dat genus. Van *Hellula*, een genus dat denzelfden palpenvorm heeft, doch waar de vlinder zich door den Noctuinen-achtigen habitus onderscheidt, wijkt *Lampridia* even sterk af.

Het eindlid der opgerigte palpen is de helft kleiner dan bij *Agrotera*, doch duidelijk driekant; lid 2 is half zoo breed als de oogen. Bijpalpen klein, evenals bij *Agrotera* (in de nadere beschrijving ontzegt Lederer verkeerdelijk die lichaamsdeelen aan dat genus). Zuigerwortel ongewoon dik beschubd. Bijoogen duidelijk. Thorax vrij kloek. Achterlijf dunner, vrij kort en spits, een vierde langer dan de achtervleugels. Aderstelsel normaal (als bij *Botys*). Pooten dun, glad beschubd, de sporen lang en dun.

42. *Lampridia fuliginalis* nov. sp.

Negen meest gave exemplaren, van 19—21 mm. vliegt.

Halskraag en voorrand der vleugels roetzwart; overigens is de kleur van den mannelijken vlinder onder en boven een roetkleurig bruin, dat op den achterthorax en den wortel des achterlijfs iets bleeker is; het wijfje is bruingeel, roetkleurig bestoven, met zwarten kop, halskraag en voorrandswortel der voorvleugels.

Voorvleugels geteekend met twee fijne, koolzwarte, geslindeerde lijnen, waarvan de tweede telkens op $\frac{1}{3}$ en $\frac{2}{3}$ eenen tand wortelwaarts heeft; de achtervleugels met ééne zwarte booglijn, die langs ader 2 bijna is uitgewischt. Verder ziet men op de voorvleugels in de middencel eene zwarte stip en den

omtrek eener met de grondkleur gevulde niervlek, op de achtervleugels een zeer klein zwart middenvlekje. Franjelijn met dikke, iets driekante zwarte stippen.

Onderzijde als boven, iets bleeker.

Al de exemplaren zijn van Makassar en Maros.

Genus 167. *SPILOMELA* Guen., Snellen.

(*Tijds. voor Ent.* XVIII, blz. 255).

43. *Spilomela ommatalis* nov. sp.

Drie gave exemplaren; twee mannen van 24, 25, een wijfje van 27 mm. vlugt.

Deze is de nieuwe soort van *Spilomela*, waarvan ik in mijne beschrijving der door Baron von Noleken verzamelde Pyraliden sprak en die zich van *Strigialis* Stoll onderscheidt door het ontbreken van den verdikten omslag aan den voorvleugelvoorrand. De sprieten zijn nog iets langer dan bij *Strigialis*, de palpen een weinig breeder, doch overigens is alles eveneens.

Palpen zwart met geelwit wortellid; het aangezigt geelwit met zwarte lijntjes; thorax meer grijswit, met twee zwarte langsstrepen over de schouderdeksels. Grondkleur der vleugels zeer licht grijs met paarsen glans. De voorrand tot $\frac{1}{3}$, eene in vlekken opgeloste eerste dwarslijn, eene breede, niet scherp begrensde tweede lijn en eene flauwewere booglijn der achtervleugels, benevens eene streep langs den geheelen achterrand, die alleen in cel 2 der voorvleugels is afgebroken, zijn zwartgrijs. Evenzoo zijn ook de aderen, vooral die tusschen de dwarsaders en de tweede dwarslijn en boogstreep, fijn zwartgrijs beschubd. Op de voorvleugels ziet men verder fijne grijze lijntjes aan de wortels van cel 5-7. Wat echter bij deze soort het meest in het oog valt is eene groote, eierkronde, koolzwarte, juist in het midden fijn wit gekernde oogvlek op de dwarsader der voorvleugels. Tusschen de van den voorrand tot ader 3 ongebogen tweede dwarslijn der voorvleugels en de streep op den achterrand is de vleugelgrond zuiverder wit, langs den voor- en binnenrand geelachtig. Franje eenkleurig grijs met eene donkerder deelingslijn bij den wortel. Achterlijf vuilgeel met twee afgebroken zwarte

zijlijnen; bij den man is het pijpvormige eindlid zwartgrijs met gele spits.

Op de onderzijde staat de oogvlek op bleek okergelen grond en is zij scherper, paarswit gekernd. Pooten en buik grijsachtig geel, de middenste buikringen zwart gerand, de dijen met eene grijsbruine langslijn, de scheenen en tarsen buitenwaarts grijs.

Balangnipa en Makassar.

Eene aanverwante soort komt ook op Java voor. Zij onderscheidt zich door niet volkomen cirkelronde zwarte vlek der voorvleugels, wier kern verder niet juist in het midden staat en die buitendien op de onderzijde door streperige, donkerder, bijna oranjegele beschubbing is omringd. Verder is de grijze boogstreep der achtervleugels, welke bij *Ommatalis* flauw geslingerd is, bij de Javaansehe soort sterk hoekig gebroken, zoodat zij op ader 2 den fijn donkergrijsen achterrandsrand raakt en aldaar tot een vlekje verdikt is. Eindelijk is die streep smaller en tegen den binnenrand onduidelijker. Deze verwante soort noem ik *Strabonalis*.

Genus 168. CONCHYLODES Guen., Snellen.

(*Tijds. voor Ent.* XVIII, blz. 256).

Dit genus bestaat uit eenige witte, sierlijk zwart gevlekte Pyraliden van slanken bouw en geringe grootte (17--23 mm. vlugt), die de tropische gewesten van Azië en Afrika bewonen; al de Amerikaansche soorten, die Lederer nog daarin opneemt, moeten, welligt met uitzondering van *Lerinia* Cram., verwijderd worden naar het nieuwe genus, waarvoor ik in mijne bewerking der Zuid-Amerikaansche Pyraliden, deel XVIII, p. 255 van dit Tijdschrift, den naam *Ledereria* voorsloeg ¹⁾.

Het genus *Conchylodes*, gelijk ik het aanneem, is door Lederer voldoende gekenmerkt. Alleen moet ik opmerken, dat hij in zijne beschrijving van twee afdeelingen, A en B, spreekt, die zich onderscheiden door kortere of langere bewimpering der sprieten, maar verzuimt aan te duiden welke soorten tot die afdeelingen

1) Die naam kan echter niet blijven, daar Grote reeds vroeger een Noctuiden-genus met den naam van *Ledereria* heeft bestempeld. Zie *Bull. of the Buffalo Society of Nat. Hist.* 11, 1, p. 54, Note 3 (March 1874).

behooren. Ik vind intusschen zoowel bij *Ledereria platinalis* als bij mijne echte *Conchylodes* de mannelijke sprieten bijna naakt.

De mij bekende soorten onderscheid ik als volgt:

- I. Voorvleugelwortel zonder zwarte stippen, hun voorrand met zwarte schrapjes; de achterrand met eene donkere schaduw, zonder zwarte vlekken; 25 mm. vlugt. 1 *Abdicalis*.
- II. Voorvleugelwortel met zwarte stippen.
 - A. Achterrand der voorvleugels met een zwart vlekje bij de punt, overigens slechts de franjelijng haarfijn zwart. Grondkleur geelwit; eerste dwarslijn zonder zwarte stip aan den binnenrand.
 1. Voorrand der voorvleugels geheel zonder zwarte schrapjes; 24 mm. vlugt. 2 *Diaphana*.
 2. Voorrand der voorvleugels met zwarte schrapjes; 20—22 mm. vlugt. 3 *Caberalis*.
 - B. Achterrand der voorvleugels geheel met zwart of zwartgrijs; grondkleur zuiver wit.
 1. Langs den achterrand der voorvleugels eene donkergrijze schaduwstreep; eerste dwarslijn met eene zwarte stip aan den binnenrand; 19 mm. vlugt. 4 *Corycalis* n. s.
 2. Langs den achterrand der voorvleugels eene koolzwarte streep; eerste dwarslijn aan den binnenrand zonder zwarte stip; 16—17 mm. vlugt. 5 *Baptalis* n. s.

44. *Conchylodes corycalis* nov. sp.

Een paar; het wijfje geheel gaaf.

Voorrand der voorvleugels met enkele, zeer fijne zwarte stippen; het eerste der bijna V-vormige, soms onduidelijke zwarte teekens aldaar voorbij de middenvlek. Deze laatste is grijs, donker gerand. Zwarte stippen aan den binnenrand alle drie vrij groot, de eerste de kleinste. Donkere streep uit de tweede zwarte voorrandsv op de zwarte vlek in eel 3 uitloopende. Dwarslijn der achtervleugels duidelijk; op hunne dwarsader slechts

eene kleine, bruingrijze stip (bij *Diaphana* en *Baptalis*, meest ook bij *Caberalis*, eene gedeceideerd zwarte vlek).

Op de onderzijde zijn de zwarte stippen aan den voorrand der voorvleugels iets duidelijker dan boven en hun achterrandsrand is donkergrijs bestoven.

Makassar.

45. *Conchylodes Baptalis* nov. sp.

Twee gave wijfjes.

Op de schouderdeksels zie ik geene zwarte stip zooals bij de andere soorten, en de zwarte stippen en V's aan wortel, voor- en binnenrand der voorvleugels zijn zeer fijn, daarentegen de middenvlekken, de vlek op den achterrandsrand in cel 3 en die aan de punt der achtervleugels groot en koolzwart. Bij het eene exemplaar is de streep langs den achterrandsrand der voorvleugels dikker dan bij het andere en wortelwaarts getand. Op de onderzijde is de achterrandsrand der voorvleugels grijs bestoven, zonder zwarte streep.

Celebes: Takalar. — Het tweede exemplaar — in mijne eigene collectie — is van Java.

Genus 172. PHALANGIODES Guen., Led.

Dit genus, hetwelk Lederer niet volledig beschrijven kon, omdat hij slechts beschadigde exemplaren had (zie in afdeeling 32 zijner analytische tabel der Pyralidinen-genera), dient in afdeeling 67 dier tabel te worden geplaatst, want de sprieten zijn bij beide sexen van *Neptis* Cramer en bij de hieronder vermelde nieuwe soort langer dan drie vierden van den voorrand der voorvleugels. Het zou verder in de genoemde afdeeling naast *Filodes* komen, waarvan het zich door de kwastachtige beharing der mannelijke voorpooten onderscheidt en ook in het bijzonder daardoor dat ader 2—5 der voorvleugels ongewoon dicht opeengedrongen zijn.

Palpen als bij *Filodes*; sprieten draadvormig, naakt. Achterlijf de helft langer dan de achtervleugels en deze ongewoon groot, vooral bij de mannen, waar voor- en binnenrand even groot zijn. Ader 8 en 9 der voorvleugels zijn gesteed en niet 8, 9 en 10, zooals Lederer opgeeft.

46. *Phalangiodes columalis* nov. sp.

Zes vrij gave exemplaren van 30—32 mm. vlugt.

Grooter dan *Neptis*, die slechts van 25—27 mm. vlugt heeft, onderscheidt deze nieuwe soort zich bovendien door eenkleurig paarse, langs den achterrand der vlengels slechts iets grijsachtige bovenzijde, welke bij *Neptis* grijsbruin, langs den achterrand (min of meer naar binnen verbreed) okergeel is. Verder zijn de groote, hoekige, doorschijnend witte vlekken, waarmede beide soorten geteekend zijn, bij *Columalis* niet donker gerand, zooals bij *Neptis*, de achtervlengels aan het wortelkierde wit zonder donkere vlek, en het wit franjewaarts regt afgesneden, terwijl de vlengel verder nog drie langwerpige witte vlekken heeft (bij *Neptis* is bijna de wortelhelft doorschijnend wit, deze met eene donkere vlek op de dwarsader geteekend, franjewaarts met eenen tand uitspringende, en de vlengel heeft buitendien slechts twee sterk hoekige witte vlekken). Franje ongeveer als de vlengels en de onderzijde gelijk aan de bovenzijde.

De nervuur is bij beide sexen gelijk en dus bij den man zonder de door Guenée bij *Neptis* beschreven afwijking in de achtervlengels. Hunne punt steekt bij *Columalis* mas evenzeer uit als bij het wijfje en als bij *Neptis* foem. en is dus niet afgerond zooals bij *Neptis* mas.

Celebes: Bonthain en Makassar. Komt ook op Gebeh voor (Leidsch Museum).

Genus 173. SPANISTA Led.

47. *Spanista pretiosalis* nov. sp.

Een gave en frissche man van 21 mm. vlugt.

Na aan *Ornatalis* Dup. verwant, doch grooter, met dof witte grondkleur, zich verder onderscheidende doordat de tweede dwarslijn der voorvlengels in cel 2 sterk franjewaarts uitspringt en op ader 7 nog een kleineren tand heeft. De lichtbruine, zwartbruin bestoven achterrand is op dezelfde plaatsen wortelwaarts uitgesneden. Verder is het zwartbruine wortelveld scherp begrensd, het middenveld wel bleekbruin gewolkt, maar om de dwarsader, niet van den wortel en voorrand uit, zwartbruin bestoven, zooals bij *Ornatalis*. Op de achtervlengels is alleen de

punt bruin gewolkt en zwartbruin gevlekt, terwijl de booglijn zeer flauw is.

Overigens zijn de vleugels even kwistig als bij onze Europeesche soort met blinkend staalkleurige schubben versierd, namelijk aan den voorvleugelwortel, op hunne dwarsader en langs de boorden van hunnen achterrand, terwijl de bouw van alle lichaamsdeelen en de nervuur dezelfde is. Franje ongewoon lang, vooral aan den staarthoek der achtervleugels en de haren aldaar aan de punt verbreed, wit gekleurd, terwijl de franje overigens bleekbruin is. Onderzijde vuilwit met eene flauwe schets van de teekening der bovenzijde.

Makassar.

Genus 175. PHYSEMATIA Led.

48. *Physematia pollutalis* nov. sp.

Een gave man van 16 en een afgevlagen wijfje van 18 mm. vlugt.

Hoewel zonder indrukkel der voorvleugels, past deze soort om de overige generieke kenmerken en vooral om het ontbreken der bijpalpen beter in dit genus dan in een der volgende.

Palpen, kop, de draadvormige sprieten, thorax, achterlijf en bovenzijde der vleugels onzuiver wit, de laatste aan den voorrand der spits gepunte voorvleugels iets geelachtig, geheel en langs de buitenranden zelfs vrij dicht met donkergrijze vlekjes bestrooid, zonder eenige andere teekening. Franje donkergrijs. Franjelijijn met zwarte stippen.

Onderzijde als boven, doch de vlekjes kleiner, scherper en donkerder; sommigen zijn zelfs zwart. Pooten wit met zwart gestippelde tarsen.

Celebes: Maros. — Java: Ambarawa (Ludeking).

Genus 184. PARAPOYNX Hübn., Led.

A.

49. *Parapoynx Hebraëcalis* nov. sp.

Twee paren; ♂ 14—25, ♀ 19—20 mm. vlugt.

Is, evenals de volgende soort, eene verwante van *Stratiotata* L., doch onderscheidt zich van beiden door het op eene Hebreeuwsche

Num gelijkende, hoekig gebogene donkere middenstreepje der voorvleugels, door de goudgele vlekken der bovenzijde en door de over het achterlijf heen verbonden zwarte vlekjes op het midden van den binnenrand der achtervleugels. Bij drie der exemplaren is verder de grondkleur vanlijf en voorvleugels muiskrauw, doch bij het vierde (een man) wit.

Kop en thorax zwart bestoven, ook lid 2 der palpen op zijde. Bovenzijde der voorvleugels zeer fijn en gelijkmatig zwartgrijs bestoven, slechts met flauwe, schaduwachtige sporen der gewone dwarslijnen. Bij den vleugelwortel en daarboven, in de middelcel, iets meer voorwaarts, ziet men twee koolzwarte stippen; het vermelde middenteeken staat op de dwarsader. De goudgele vlekken zijn eigenlijk overblijfselen eener grijs afgezette, ten deele uitgewischte dwarsstreep, die in de gedaante der gewone tweede dwarslijn achter het middenteeken loopt.

Op de achtervleugels eene stip op de dwarsader en een vlekje daarachter zwart en onder de laatste en de zwarte binnenrandsvlekken eene gele boogstreep. Voor den achterrandsrand en op de franjelijn twee geheel evenwijdige rijen zwarte stippen, waartusschen de grond iets gladder en bruinachtig beschud is. Franje grijs of wit, naarmate van de kleur der voorvleugels, evenzoo het achterlijf, dat op het midden van den rug zwart gevlekt is.

Onderzijde met eene schets van de teekening der bovenzijde. Makassar.

50. *Parapoynx fregonalis* nov. sp.

Vijf exemplaren van beide sexen, waarvan vier gaaf; 19—23 mm. vliegt.

Nader aan *Stratiotata* L. verwant dan de voorgaande en zich onderscheidende door eenkleurige voor- en achtervleugels, de eersten met klein, geheel donker middenpunt, de laatsten met twee donkere dwarslijnen.

Grondkleur vuilwit; bij een exemplaar helderder, bij de anderen ongeveer als de voorvleugels van *Cataclysta Lemnata* ♀. Op het midden der eerste van de drie fijne donkere, doch flauwe dwarslijnen der voorvleugels ziet men eene dikkere bruingrijze stip; op de dwarsader staat het vermelde donkere middenpunt en daarachter loopt de tweede uit stippen bestaande dwarslijn,

die onder ader 2 zeer flauw wordt en schuin loopt. Eene derde dwarslijn loopt evenwijdig met en na bij den achterrand; zij maakt tussehen ader 2—7 eene bogt.

Eerste dwarslijn der met een klein donker middenpunt geteckende achtervleugels geslingerd; tweede evenwijdig met den achterrand en vrij duidelijk getand.

Voor den achterrand is de grond tussehen eene rij donkere stippen en de franjelijijn een weinig geelachtig, op dezelfde wijze als bij *Hydrocampa Nymphacata*, maar veel flauwer. Franje lang, lichtgrijs, met donkere stippen op de wortelhelft. Onderzijde ongeveer als boven, maar veel flauwer.

Bonthain, Makassar.

C.

51. *Paraponyx diminutalis* nov. sp.

Vier exemplaren, waarbij een geheel gaaf paar; ♂ 14, ♀ 16 mm. vlugt.

Zeer na verwant aan mijne *Paraponyx distinctalis* uit Nieuw-Granada, doch zich onderscheidende doordat de laatste gele of bruine band, die voor de gele streep tegen de franjelijijn loopt, op de voorvleugels tweemaal uitgesneden is en daartussehen rond vooruitsteekt. Ook is de gele streep op de franjelijijn tegen de vleugelpunten iets verbreed en de zwarte stippenrijen, die haar afzetten, wijken aldaar een weinig uiteen.

Grondkleur wit, bij het wijfje met okergele, bij den man met okerbruine teekeningen, die bij den laatsten den grond bijna geheel bedekken.

Sprieten bij den man geel, de dunnere van het wijfje wit. Lijf wit met gele en zwarte schubben. Voorvleugels tot twee derden zwart bestoven, waardoor de uit twee halve, schuine en eene derde, sterk geslingerde dwarsstrepen bestaande tekening van dat gedeelte niet duidelijk uitkomt. Wortelhelft der achtervleugels bijna zuiver wit en slechts met sporen van fijne donkere lijnen (bij *Distinctalis* met eene zeer duidelijke bruingrijze lijn). De dwarsader is bij het wijfje alleen op de voorvleugels met een zwart halfmaantje geteekend, bij de andere sexe vertoont ook die der achtervleugels eene dikke bruine stip. De bovenvermelde franjewaarts uitgesneden streep volgt op de

voorvleugels wortelwaarts het beloop der geslingerde donkere dwarsstreep, die het zwart bestoven wortelgedeelte begrenst, en is daarvan door eene vrij scherpe, fijne, tegen den binnerrand verbreede witte lijn gescheiden. Tegen den achterrand is zij, vooral op de achtervleugels, door zwarte schubben verduisterd.

Van de beide rijen zwarte stippen of liever streepjes, voor en achter de gele streep tegen de franjelij, is vooral de buitenste duidelijk, die der binnenste vloeijen bij de mannen bijna ineen. Franje grijswit, ongeteekend, evenals de geelwitte onderzijde.

Makassar. Komt ook op Java voor, waar zij door Dr. Ludeking werd gevangen (Leidsch Museum).

52. *Parapognx cuneolalis* nov. sp.

Een aan het lijf iets beschadigde man van 17 mm. vliegt.

Wijkt eenigermate van *Parapognx* af door de draadvormige sprieten, doch de nervuur en ook de palpen verwijzen haar naar dit genus en wel in afdeeling C daarvan.

Grondkleur der vleugels glauzig wit, de voor- en binnerrand der voorvleugels fijn, hun achterrand breed donkergrijs; verder ziet men een grijs streepje op de dwarsader en eene groote, wigvormige donkergrijze vlek op drie vierden, die met de breede basis op den binnerrand rust.

Achtervleugels met eene aan de punt verbreede, donkergrijze streep op den achterrand en eene iets hoornvormige in den binnerrandshoek, welke onderaan het breedst is. Franje lichtgrijs.

Onderzijde geheel als boven.

Bonthain.

Gen. 185. *CYMORIZA* Guen. (non Led.)

Cymoriza Led. is niet *Cymoriza* Guenée, want de laatste noemt de lipvoelers: „ascendants, arqués, écartés, à dernier article aciculé”, hetwelk geheel anders is dan Lederer in zijne tabel, afdeeling 75, zegt, waar wij lezen „Palpen und Nebenpalpen vorstehend”. Lederer's *Cymoriza loricatalis* moet dus een nieuw genus vormen. Zij is mij in natura onbekend.

De heer Piepers verzamelde op Celebes twee onbeschrevene soorten, die tot Guenée's genus kunnen worden gebragt. Zij

onderscheiden zich van zijne soorten, voor zoover ik naar de de beschrijving kan oordeelen (die van *Upupalis* is echter niet toegankelijk voor mij), door groote bijpalpen en het gemis van het indrukseel aan den voorrand de voorvleugels.

53. *Cymoriza monetalis* nov. sp.

Een wijfje van 14 mm. vlugt, zonder franje, anders gaaf.

Palpen wit, bijpalpen geelachtig. Sprieten dun, gekerfd, naakt. Thorax, achterlijf en vleugels op de bovenzijde bijna saffraangeel en laatstgenoemden op de bovenzijde met breeden, wolkigen, tegen den binnenrand der achtervleugels donkerder bruinen midden-dwarsband. Verder zijn de vleugels allen met twee flauwe witte dwarslijnen (een aan iedere zijde van den dwarsband) geteekend en met groote, ronde, blinkend loodkleurige stippen bezet, die uit dikke, verhevene schubben bestaan.

Achterlijf met twee breede blinkend loodkleurige dwarsstrepen en met witte spits.

Onderzijde der vleugels, borst, buik en pooten wit, eerstgenoemden grijs bestoven. Ader 5 is in voor- en achtervleugels ver verwijderd van de uit één punt ontspringende 3 en 4; 7—10 zijn gesteeld; 11 is een kort sprankje dat uit 12 komt; 8 der achtervleugels lang, met 7 verbonden.

54. *Cymoriza fulvobasalis* nov. sp.

Een gave man van $13\frac{1}{2}$ mm. vlugt.

Palpen lichtgrijs, lid 3 aan de achterzijde met uitstekende beharing. Sprieten iets dikker en platter dan bij de voorgaande soort, minder gekerfd, onbehaard. Thorax en het vrij slanke achterlijf grijs.

De achterrand der voorvleugels is onder de vleugelpunt iets ingetrokken, de geheele bovenzijde aangenaam lichtgrijs met donker oranje-okergele vleugelwortels en zulke bestuiving langs den voorrand der voorvleugels. Wortelveld overdwars lichter gestreept en begrensd door eene zilveren, fijn zwart gezoomde lijn, waartegen op de voor- en achtervleugels twee koolzwarte stippen staan. Voorrand der voorvleugels in het oranje met drie fijne zilveren streepjes, waarvan de derde, fijn zwart gezoomde, het begin uitmaakt eener geslingerde, iets lichter dan de grond ge-

kleurde, donker gezoomde tweede dwarslijn. Dwarsader der voorvleugels met een halfrond zilvergrijs, zwart gezoomd vlekje. Bij de voorvleugelpunt ziet men eene donkerbruine stip en voor de grijze franje twee evenwijdige gegolfde donkere dwarslijnen, waarvan de binnenste bovenaan fijn zwart is.

Onderzijde eenkleurig, lichter grijs dan boven; de teekening eveneens, grijswit, donker gerand.

Aderstelsel als bij de voorgaande soort.

Makassar.

Genus 187. MARGAROSTICHA Led.

55. *Margarosticha bimaenalis* nov. sp.

Een man en twee wijfjes, allen zeer gaaf; ♂ 19½, ♀ 23—24 mm. vlugt.

Verwant aan *Pulcherrimalis* Led., doch grooter en met twee (convergerende) wigvormige vlekken vóór de voorvleugelpunt in plaats van eene; terwijl alle teekeningen niet helderwit, maar glanzig grijswit zijn, en de grondkleur der vleugels verschilt, zijnde deze bij *Pulcherrimalis* eidooijergeel. Kop, sprieten, palpen, thorax en achterlijf vuil grijsachtig okergeel, de voorvleugels bij den man okerkleurig bruin, bij de wijfjes lichter, meer leemgeel. De teekening bestaat uit eene van den binnenrand nitgaande, zeer schuine, buitenwaarts gerigte en even voor zij den voorrand bereikt vervloeiende, zilverglanzige grijswitte dwarsstreep op een derde, die donkergrijs gezoomd is, en voorts uit de beide bovenvermelde wigvormige vlekken; deze zijn iets lichter, mede donkergrijs gezoomd en beiden spits; de eerste staat schuin, de tweede loopt langs den achterrand; zij bereiken den binnenrand niet, die onder haar met een grijswit, blinkend veegje is geteekend.

Wortelheft der achtervleugels met de grondkleur der voorvleugels en een naar onderen zeer verbreedend, blinkend grijswitten dwarsband, die den binnenrandshoek niet ten volle bereikt. Tweede helft dofwit, digt en gelijkmatig zwart bestoven, tegen den binnenrandshoek blinkend groenachtig zilvergrijs en met eene reeks van vijf fluweelzwarte vlekken op den achterrand, die door fijne okergele, wortelwaarts zwart afgezette boogjes worden gescheiden.

Franjelij n op de voorvleugels met zwarte, op de achtervleugels

met blinkend zilvergrijze stippen. Franje blinkend zilvergrijs. Onderzijde grijswit (♀) of lichtgrijs (♂), met eene gedeeltelijke herhaling van de teekening der bovenzijde.

Bonthain, Balangnipa.

Genus 189 *b*. NYMPHICULA Snell.

(in *Lepidoptera der Sumatra-expeditie*).

A.

Ader 5 der achtervleugels aanwezig.

56. *Nymphicula infuscatalis* nov. sp.

Een vrij gaaf wijfje van 12 mm. vlugt.

Voorvleugels met gebogen achterrandsrand evenals bij *Stipalis* Snell. l. c., maar de geheele bovenzijde roetzwart, met uitzondering van de voorvleugelpunt, die oranjebruin is met twee convergerende zilverwitte spitse strepen. De eerste daarvan is alleen wortelwaarts, de tweede ook franjewaarts fijn zwart gezoomd.

Achterrandsrand der achtervleugels met vier ronde, ineengevloeiende koolzwarte vlekken, doch deze niet duidelijk paarszilver gekernd, maar alleen tegen de franjelijijn met eenige oranjebruine vlekjes en blaauwzilveren stippen. Franje zwartgrijs. Onderzijde als boven, maar alles bleeker en minder scherp.

Saley.

B.

Zonder ader 5 der achtervleugels.

57. *Nymphicula acuminatalis* nov. sp.

Een gave man van 10 mm. vlugt.

Voorvleugels zeer smal en scherphoekig, met schuinen, geheel ongebogen achterrandsrand. Zij zijn tot twee derden helderwit, met potloodkleurig donkergrijs, op de helft verbreedend voorrand; het laatste derde vormt een okergelen, gelijkzijdigen driehoek, wortelwaarts begrensd door eene dikke, donkergrijze streep, die onderaan met groen- en paarszilveren schubben is versierd. Aan den voorrand van dien gelen driehoek ziet men twee vervloeiende driekante witte vlekken, gescheiden door eene donkergrijze lijn, welke eveneens onderaan met groen- en paarszilveren schubben

is bezet. Franje donkergrijs, aan de vleugelpunt met een bijna zwart vlekje.

Achternvleugels wit, bijna geheel omgeven door een breeden, binnenwaarts vervloeden zwarten rand, welks einden door eene wortelwaarts gebogene zwarte middenstreep worden verbonden. De binnenrandshoek is zeer rijk versierd met paarszilveren schubben. Franje donkergrijs met zwarte deelingslijn.

De onderzijde vertoont de teekening der bovenzijde, doch flauwer. Pooten bruinachtig wit; lid 1 en 2 der voortarsen met zwarte beharing.

Makassar.

Genus 196. CALAMOTROPHA Zell.

58. *Calamotrophā fuscicostella* nov. sp.

Een man en twee wijfjes, waarbij een zeer frisch en gaaf; de man (zonder franje) 21 mm., de wijfjes 29 mm. vlugt.

Palpen, kop en sprieten grauwbrown. Thorax en voorvleugels met franje donker leemgeel, glanzig, langs den voorrand met eene tegen de vleugelpunten verdwijnende, overigens ruim een millimeter breede paarsbruine streep, die vrij duidelijk begrensd is. Op de dwarsader ziet men eene zwarte stip, fijner op de franjelij n, en de adereinden zijn fijn wit beschud. Achternvleugels met franje sneeuw wit, de franjelij n zeer fijn bruin. Achterlijf als de voorvleugels gekleurd.

Op de onderzijde zijn de voorvleugels en de voorrand der achternvleugels grijsgeel, het overige der laatsten wit. Nervuur als bij *Paludella*. Pooten grijsgeel, buitenwaarts donker bestoven.

Bonthain, Makassar, Maros.

Genus 198. DIPTYCHOPHORA Zell.

59. *Diptychophora amoenella* nov. sp.

Een man van 16 mm. vlugt.

Deze vlinder verschilt van *Dipt. Kuhlweini* Zell. (*Stett. Ent. Zeit.* 1866, p. 153, pl. 1, f. 13), waaraan hij het naast verwant is, door slechts eenmaal ingesneden achterrand der voorvleugels, de veel nader bij 7 ontspringende ader 6 der achternvleugels, de

uit één punt met 3 en 4 ontspringende ader 5 derzelfde vleugels en door een weinig langere palpen.

Palpen bijna tweemaal zoo lang als de kop, buitenwaarts met twee donkergrijze stippen, overigens licht leverkleurig geel als de kop, de vrij dikke sprieten, wier leden tegen de punt driehoekig worden, de thorax en de voorvleugels. Op deze ziet men eenige donkerbruine schubben, terwijl twee dwarslijnen, twee fijne stippen op de dwarsader, de korte franje en de franjelijijn blinkend potloodkleurig zijn. Voor de laatste staan langs het midden van den achterrand eenige fijne zwarte stippen. Achterlijf en achtervleugels grijsgeel, de laatsten met eene donkere booglijn.

Onderzijde grijsgeel, de achtervleugels hier en daar met zwartbruine schubben.

Makassar.

Genus 203. MELISSOBLAPTES Zell.

60. *Melissoblptes rufivenalis* nov. sp.

Een man van 22, drie wijfjes van 31 mm. vlugt, allen gaaf.

Wijkt van de mij in natura en uit beschrijvingen bekende Europese soorten zeer af door de hoog okergele, bij den man bijna okerbruine kleur der achtervleugels en het purperroode aderbeloop der bleek olijfgroene voorvleugels. Kop en thorax met palpen en sprieten zijn bij de wijfjes bleek roodgrijs, purperkleurig bestoven, bij den man nog bleeker grijs en bijna zonder rood. Ook de voorrandshelft der iets smallere voorvleugels is bij laatstgenoemde sexe, behalve tegen de punt, licht leemkleurig grijs getint en het aderbeloop alleen op de binnenrandshelft rood. Bij de wijfjes is daarentegen de voorrand der voorvleugels niet grijsachtig, maar onder eene vrij sterke purperroode bestuiving eenkleurig met het overige. Eenige verstrooide zwarte schubben zijn slechts bij een der wijfjes te zien; de geheele voorrandshelft der mannelijke voorvleugels is daarentegen vrij sterk zwart bestoven en twee zwarte stippen staan naast elkander in de middencel. Franjelijijn met incenvloeiende zwarte stippen; franje purperrood.

Achterlijf als de achtervleugels gekleurd, ook de geheel onge-

teekende onderzijde, bij den man even donker als de bovenzijde, bij het wijfje iets lichter.

Ader 8 der achtervleugels is vrij en ader 7 der voorvleugels ontspringt vóór 9 uit den gemeenschappelijken steel; overigens komt het aderstelsel met dat van *Bipunctatus* overeen.

Celebes: Makassar, Bonthain, Balagnipa. Komt ook op Java voor (Heckmeijer, Piepers).

Genus 205. GALLERIA Zell.

61. *Galleria macroptera* nov. sp.

Drie gave wijfjes van 62, 66 en 72 mm. en een man zonder sprieten van 75 mm. vlugt.

Ofschoon de vleugelvorm bij deze groote Galleride tamelijk veel van dien der beide bekende soorten van *Galleria* (*Mellonella* L. en *Inimicella* Zell.) verschilt, de sprieten der wijfjes korter, ader 4 en 5 der voorvleugels ongesteeld zijn en ader 8 der voorvleugels vrij is, zoo is ader 5 der achtervleugels aanwezig, en dus alleen het genoemde genus ter opname geschikt.

Palpen driemaal zoo lang als de oogen, dun, spits, met iets hangend eindlid. Geen zuiger, bijpalpen of bijoogen. Voorhoofd met een spits kuifje. Sprieten (der wijfjes) korter dan de halve voorvleugels, dun, spits, draadvormig. Kop, thorax en voorvleugels zijn leemkleurig geel, de laatsten langs den voorrand en ook, doch in mindere mate, in de vouw donker grauwbruin gekleurd, overigens fijn en dun donkerbruin bestoven, met twee flauwe grijsbruine dwarslijnen, in de middeneel met twee zwarte stippen naast elkander en op de franjelijijn met fijne zwarte puntjes geteekend.

Het achterlijf is aan den wortel grijsgeel, aan de punt lichtgrijs, daartusschen donker muisgraauw zooals de achtervleugels, die eene korte grijsgele franje hebben.

Onderzijde mede donkergrijs, de pooten en de voorrand der voorvleugels grijsgeel, de franje en de randstippen als boven.

Ader 7 der voorvleugels is kort en loopt in den achterrand onder de vleugelpunt uit.

Bij den man is eel 12 der voorvleugels aan den wortel blaasvormig opgezwollen en men bemerkt bij nader onderzoek op de

onderzijde een omslag, die met eene groote hoeveelheid grijsgele wol is gevuld.

Celebes: Makassar, drie wijfjes. Java? een man (Verhuell, Leidsch Museum).

Genus 243. EUZOPHERA Zell.

62. *Euzophera* ¹*subterebrella* nov. sp.

Een paar; de man zeer gaaf, van 15 mm., het wijfje van 20 mm. vlugt.

Deze Phycide is eene echte *Euzophera*, zonder ader 5 der achtervleugels, de sprieten zijn bij beide sexen draadvormig, ader 4 en 5 der voorvleugels ongesteeld en het dier dus in het genus naast verwant aan *Terebrella* Zineken. Lid 1 en 2 der palpen zijn grijswit, op zijde bruin gevlekt, 3 is geheel bruin. Kop en thorax zijn bij den man bleekbruin, bij het wijfje donker paarsgrijs, evenals de geheele voorvleugels, die bij den man alleen in het middenveld deze kleur hebben, terwijl het wortelveld bleekbruin, het franjeveld meer grijs is. De geheele voorrand is sneeuwwit bestoven, met uitzondering van den wortel, een donkergrijs vlekje op een derde en de vleugelpunt. Men ziet verder twee flauwe bleekere, ongetande dwarslijnen, twee zwarte stippen op de dwarsader, die ten deele in de witte voorrandsbestuiving staan, en nog eenige witte bestuiving tegen de met fijne zwarte stippen geteekende franjelij. Franje donkergrijs met witte deelingslijn. Achtervleugels met franje lichtgrijs, de franjelij donker. Achterlijf grijs.

Onderzijde der vleugels lichtgrijs, ongeteekend. Pooten en borst grijswit; vlekken op de buitenzijde der dijen en scheenen en de witgeringde tarsen donkerbruin.

Makassar.